

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
The development of English communication of tourist attractive
community in Buriram province

โดย

นายนิกร พลเยี่ยม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

พ.ศ. ๒๕๖๑

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 610761001

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
The development of English communication of tourist attractive
community in Buriram province

โดย

นายนิกร พลเยี่ยม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

พ.ศ. ๒๕๖๑

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 610761001

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Research Report

The development of English Communication of Tourist Attractive
Community in Buriram Province

By

Mr. Nikorn Polyiam

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Buriram Buddhist College

B.E. 2561

Research Project Funded by Mahachulalongkornrajavidyalaya University

MCU RS 610761001

(Copyright Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

ชื่อรายงานการวิจัย: การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
ผู้วิจัย: นายนิกร พลเยี่ยม
ส่วนงาน: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์
ปีงบประมาณ: ๒๕๖๑
ทุนอุดหนุนการวิจัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ 2) ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ คือ ไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเขินอายไม่กล้าออกเสียง ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่รู้ไวยากรณ์ โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2. การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3 รูปแบบ คือ 1 ใช้การดูภาพยนตร์ต่างประเทศ ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยตรงช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบ 2 ฝึกทักษะการสื่อสารโดยการจำลองสถานการณ์ เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ เป็นต้น 3 บัตรคำศัพท์ จัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์ ช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำสนับสนุนให้การฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ

3. การใช้รูปแบบการฝึกภาษาอังกฤษทั้ง 3 มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึงภายใต้สิ่งที่มีอยู่ในสังคมรอบๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น จากประสบการณ์ ผู้นำชุมชน จากศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้

ในห้องเรียน ก่อเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง

Research Title: The development of English Communication of Tourist Attractive Community in Buriram Province

Researchers: Mr. Nikorn Polyiam

Department: Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Buriram Buddhist College

Fiscal Year: 2561/2018

Research Scholarship Sponsor: Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ABSTRACT

A research study on the development of English communication of tourist attractive community in Buriram province which has the objectives of the study as the following: 1) to study the problem of English communication of tourist attractive Community in Buriram Province, 2) to study the patterns of English communication development of tourist attractive community in Buriram province, and 3) to analyze English communication patterns of the tourist attractive community in Buriram province. This research uses a qualitative research model.

The research found that:

1. The problem of speaking English in the community of tourist attraction in Buriram Province is that there is no time to practice speaking English, sticking to the traditional habit, refusing to do things that have never been done because of being embarrassed, unable to pronounce, do not know the English words, doesn't know grammar, grammatical structure, doesn't speak English in everyday life.

2. Three forms of development of English communication: 1) watching foreign movies. The Movies are meaning of learning and developing English communication skills directly, helping the learner to learn by seeing both pictures and sound effects. 2) Practicing communication skills by simulating situations such as giving directions, describing people, speaking for advice, etc. 3) Flashcards categorized into groups of

words that help the learners memorize words into categories, which organizes memory, encourages effective skill in training.

3. By integrating the three English language training styles by self-practice, learning can be continued by spreading language development opportunities evenly under what is available in the society around them, both living and non-living, such as by experience, community leaders from learning centers, etc. With the aim of learning from real experiences in the manner of informal education that does not focus on classroom learning. It creates a variety of learning in the community, which is another thing that will benefit the learning process that allows people in the community to develop their potential from direct experience.

กิตติกรรมประกาศ

ขอน้อมถวายความสำเร็จในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็น “พุทธานุชา ธรรมานุชา สังฆานุชา” ด้วยความซาบซึ้งต่อพระรัตนตรัยอันประเสริฐยิ่ง อันเป็นสิ่งที่ยึดซึ่งปัญหาทุกประการ อันเป็นความมหัศจรรย์ยิ่งแก่ตนเอง เป็นหลักที่เป็นอริยศาสตร์ เป็นรากฐานในการพัฒนาแนวคิดและองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองยิ่งแก่อารยธรรมมนุษย์ที่แท้จริง

รายงานการวิจัยเล่มนี้จะสำเร็จลุล่วงด้วยดีไม่ได้ หากปราศจากความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเกื้อกูลจากหลากหลายกัลยาณบุคคลในหลากหลายภาคส่วนเริ่มต้นจาก ขอกราบขอบพระคุณพระศรีปริยัติธาดา ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้พร้อมให้ความช่วยเหลือต่างๆ ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ เจาหนาที่ ทุกรูปทุกทานของวิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่คอยตอบข้อซักถามและให้คำปรึกษา คอยช่วยเหลือ คั้นคว้าข้อมูลและอำนวยความสะดวกในดานต่าง ๆ ด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณ ผศ.ดร.วีรกาญจน์ กนกกมลเศศ รศ.ดร. ปรีชา คະเนตนอก ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ช่วยลงภาคสนามเพื่อทำวิจัยจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณนักคิดและนักวิชาการทุกท่านที่มีรายชื่อในบรรณานุกรมท้ายเล่มที่ล้วนมีส่วนก่อให้เกิดปัญญาและแนวคิดต่างๆ ในผลงานนี้

คุณงามความดีอันเกิดจากรายงานการวิจัยเล่มนี้ ที่เกิดจากการทุ่มเท แรงกายและแรงใจอย่างเต็มสติปัญญาและความสามารถขอมอบเป็นการตอบแทนแด่ครูบาอาจารย์ทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะก่อประโยชน์แก่สาธารณชน และแก่ผู้ศึกษาภาษาอังกฤษตามสมควรแก่สติปัญญาของผูใครในการศึกษา ถ้ามีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้

นายนิกร พลเยี่ยม

๒๐ เมษายน ๒๕๖๓

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ง
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๖
๑.๓ ขอบเขตการวิจัย.....	๖
๑.๔ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	๗
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๗
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๘
๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	๙
๒.๑.๑ ความหมายของการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	๙
๒.๑.๒ การพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	๑๐
๒.๑.๓ ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ.....	๑๓
๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในการท่องเที่ยว.....	๑๘
๒.๒.๑ ความหมายของค่านิยมและการท่องเที่ยว.....	๑๘
๒.๒.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในการท่องเที่ยว.....	๒๔
๒.๒.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมในการท่องเที่ยว.....	๒๕
๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต.....	๒๘
๒.๓.๑ ความหมายของวิถีชีวิต.....	๒๘

๒.๓.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต.....	๒๙
๒.๓.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต.....	๓๐
๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	๓๓
๒.๔.๑ ความหมายของเจตคติ.....	๓๓
๒.๔.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	๓๕
๒.๔.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการท่องเที่ยว.....	๓๗
๒.๕ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์.....	๓๗
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๓๘

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๔๐
๓.๑ รูปแบบการวิจัย.....	๔๐
๓.๒ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง การเลือกพื้นที่ในการวิจัย.....	๔๒
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๔๕
๓.๔ แผนการดำเนินงานของโครงการวิจัย.....	๔๗
๓.๕ เก็บรวบรวมข้อมูล.....	๔๗
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๔๘
๓.๗ การนำเสนอผลการวิจัย.....	๔๘

บทที่ ๔ ผลการวิจัย.....	๕๐
๔.๑ ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชน ในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์.....	๕๐
๔.๑.๑ ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	๕๐
๔.๒ รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดบุรีรัมย์.....	๕๕

๔.๒.๑ รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการดูภาพยนตร์ ต่างประเทศ.....	๕๕
๔.๒.๒ รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ.....	๕๗
๔.๒.๓ รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บัตรคำศัพท์.....	๖๐
๔.๓ วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชน ในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์.....	๖๒
๔.๓.๑ พัฒนารูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษไปสู่การส่งเสริม กระบวนการเรียนรู้ชุมชน.....	๖๒
๔.๓.๒ องค์กรความรู้ที่เกิดจากการวิจัย.....	๖๓
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	๖๖
๕.๑ สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	๖๖
๕.๒ การอภิปรายผล.....	๖๘
๕.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๗๐
บรรณานุกรม.....	๗๒
ภาคผนวก.....	๗๖
ภาคผนวก ก บทความวิจัย.....	๗๗
ภาคผนวก ข กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	๘๗
ภาคผนวก ค ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์.....	๘๘
ภาคผนวก ง หนังสือราชการ.....	๙๒
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๙๖
ภาคผนวก ฉ ภาพถ่ายกิจกรรมการดำเนินการวิจัย.....	๑๐๑
ภาคผนวก ช แบบสรุปโครงการวิจัย.....	๑๐๔
ประวัติผู้วิจัย.....	๑๑๕

สารบัญรูปลภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
๑. ภาพประกอบที่ ๑ บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ.....	๖๑
๒. ภาพประกอบที่ ๒ บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร.....	๖๒

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกมีภาษาต่างๆ หลายร้อยภาษา ภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนควรจะต้องเรียนรู้และนำไปใช้ติดต่อสื่อสารกับคนชาวโลก ภาษาที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์คือภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศถึง ๑,๐๐๐ ล้านคน ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิต เป็นภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพในโลกไร้พรมแดนจึงทำให้ภาษาอังกฤษที่หลายๆ ประเทศให้การยอมรับในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจ ทั้งเรื่องชีวิตประจำวัน วิชาการ เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา รวมทั้งเรื่องธุรกิจด้วย อันเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่างๆ แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการศึกษาที่จำเป็นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ทั้งในรูปของหนังสือ วารสารต่างๆ ตำรา ตลอดจนข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ จนทำให้คนไทยมีโอกาสมิโอกาสพบปะกับชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพราะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากขึ้นในระดับนานาชาติ การใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะที่ทักษะต่างๆ ของภาษาอังกฤษไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องมือสำหรับการศึกษาตลอดถึงการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการและเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพต่างๆ เท่านั้น ทักษะภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร การต่อรองเพื่อใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจ และที่สำคัญทักษะทางภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการปฏิบัติงานร่วมกันในชีวิตของการทำงานในแต่ละวัน นอกจากนี้และการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ถูกตองนับได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มชนต่างวัฒนธรรม และช่วยให้เราเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดถึงทำให้เราประพุดิตตนเองต่อวัฒนธรรมอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย อีกทั้งยังทำให้เราเข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมของเราเพื่อที่จะถ่ายทอดไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่างๆ ที่หลากหลาย เพราะคงไม่มีใครจะติดต่อสื่อสารและรู้เรื่องได้ดีเท่ากับการพูดภาษาเดียวกัน เคยมีเรื่องเล่ากันเล่นว่า

ประเทศไทยที่ค้าขายสิงคโปร์ มาเลย์ ฮองกง ไต้หวัน ไม่ได้ก็เพราะว่ามาติดต่อกับประเทศไทยแล้วสื่อสารกันยังไม่ชัดเจนจึงต้องผ่านตัวแทนที่รู้ภาษาดีกว่าเช่นสิงคโปร์ มาเลย์ ฮองกง ไต้หวัน หรือแม้แต่ฟิลิปปินส์ก็ตาม ซึ่งเราจะเห็นว่าประเทศเหล่านั้นล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่อาจคิดได้ว่าเป็นภาษาสากล หลายประเทศประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาของตัวเอง

แน่นอนว่าประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นย่อมทราบดีว่า คนจะเรียนรู้ภาษาให้ซาบซึ้งซึ่งสามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา มีโลกทัศน์กว้างไกล เป็นผู้ใฝ่รู้สามารถคิดอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต^๑ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานในหน้าที่ให้ยิ่งขึ้นไป มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาเลย ดังตัวอย่างที่หน่วยงานห้างร้านบริษัท ที่ประกาศรับพนักงาน แต่แนบท้ายด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นั่นก็คือต้องมีทักษะการฟังและการพูดเป็นอย่างน้อย ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลหรือพนักงานนั้นๆ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานซึ่งไม่มีใครในโลกแห่งการประกอบอาชีพที่สามารถทำงานคนเดียวได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นการเติมเต็มให้บุคคลมีคุณสมบัติที่สมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตบรรลุเป้าหมายในหน้าที่การงานอีกด้วย ทั้งนี้การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารนั้น มีทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยอาศัยทักษะการติดต่อสื่อสาร ๔ ด้าน คือ

๑) การฟัง (Listening) เช่น การฟังบทสนทนาจากคู่สนทนา หรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การฟังในที่ประชุม

๒) การพูด (Speaking) เช่น การสนทนาระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกับพ่อค้าแม่ขาย หรือชาวบ้านในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

๓) การอ่าน (Reading) เช่น การอ่านแผนที่ ป้ายต่างๆในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว เพื่ออธิบายหรือชี้แจงให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้รับรู้และเข้าใจ

๔) การเขียน (Writing) เช่น การเขียนคำศัพท์ หรือคำอธิบายเนื้อหาเชิงอัตลักษณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆแก่ชาวต่างชาติ

^๑ อุดุลย์ วิริยเวชกุล, **บันทึกบัณฑิตศึกษา ๒**, (กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๐), หน้า ๔๕.

จากเหตุผลเหล่านี้เห็นได้ว่าทักษะการสื่อสารทั้ง ๔ ด้าน จำเป็นต้องใช้ควบคู่กันในการสื่อสาร เพราะหากขาดทักษะด้านใดด้านหนึ่งไปจะส่งผลให้การติดต่อสื่อสารนั้นไม่มีประสิทธิภาพ และอาจลดความน่าเชื่อถือลงต่อภาพลักษณ์ต่างๆในระดับประเทศหรือระดับโลกตามมา เช่น การท่องเที่ยว หรือการทำธุรกิจติดต่อสื่อสาร จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพทางด้านภาษาให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ ทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อการเล่าเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต อันเนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ มีการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลายจึงคิดให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกน่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับการที่เราเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อแม่ พี่เลี้ยง เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องท่องศัพท์ แพล หรือ ฐ์หลัก ไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น คงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป

การสอนทักษะการพูดและการฟังจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และผู้สอนอันเป็นต้นแบบจะต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด มิฉะนั้นแล้วจะเข้าลักษณะแม่ปูสอนลูกให้เดินให้ตรง ในเรื่องนี้ปัจจุบันแม้จะแก้ได้บ้างโดยอาศัยเทคโนโลยี ที่บันทึกเสียงการพูดคุย การออกเสียงที่ถูกต้องไว้ แล้วก็ตาม แต่การแสดงความรู้สึก แสดงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องนั้นก็ยังคงต้องใช้เจ้าของภาษามาเป็นผู้สอนถึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้เร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด คนไทยจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา แต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ไม่ว่าจะป็นพ่อค้าแม่ขาย เด็กนักเรียน นิสิตนักศึกษา รวมทั้งคนในวัยทำงานด้วย จนทำให้ขาดความเชื่อมั่น ท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นไป

การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆนี้ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องฟังรู้เรื่องก่อนแล้วจึงจะทำให้สามารถพูดโต้ตอบได้ หรือพูดได้ พูดเป็น หรือใช้เป็น และเป็นประโยชน์ โดยจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตนเองและมั่นใจในการพูดเพื่อการสื่อสารตลอดจนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากการโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันก็ควรรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็จะต้องมีการประเมินที่ได้ยินได้ฟังมาจากการวิเคราะห์สังเคราะห์อีกทีหนึ่ง จึงถือว่าสุดยอดในการเรียนรู้ทางภาษา

จากการที่ประเทศไทยกำลังประสบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ตามเศรษฐกิจกระแสโลก และวิกฤติการเมือง การเรียนรู้ภาษาให้แตกฉานก็เป็นการช่วยบรรเทาภาวะทางเศรษฐกิจในขณะนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เพิ่มความรุนแรงอย่างมากในปัจจุบัน เพราะในแต่ละประเทศต่างเล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมดังกล่าวที่จะสามารถสร้างงานและสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราเข้าสู่ประเทศ โดยในปัจจุบันการเดินทางการท่องเที่ยวได้ขยายวงกว้างออกไปและได้พัฒนาจนกลายเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมาก และยังมีแนวโน้มจะทวีความสำคัญมากขึ้นในอนาคต อันเนื่องมาจากที่รัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ การเข้าใจเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะทำให้การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยดีขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจให้เข้ามาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพ น่าจะมีส่วนส่งเสริม ช่วยเหลือประเทศในแง่นี้ได้

การสื่อสารภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะเป็นภาษาสากล ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ การพูดเป็นทักษะ ที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จำเป็นต่อการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ด้านค่านิยม วิถีชีวิต และเจตคติ นอกเหนือจากการ กล่าวต้อนรับ และการสนทนาทักทายในชีวิตประจำวัน^๒ แต่จากผลการจัดอันดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย โดยสถาบัน EF Education First (องค์กรนานาชาติที่เชี่ยวชาญเรื่องการฝึกอบรมภาษา การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาเชิงวิชาการและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ลำดับที่ ๕๖ จากจำนวน ๗๒ ประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางด้านทักษะทางภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำมาก จึงเป็นปัญหาต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพในเชิงการท่องเที่ยวอย่างเห็นได้ชัด ในด้านทัศนคติการท่องเที่ยวเป็นความคิดความเข้าใจที่จะช่วยประเมินคุณค่าสิ่งต่างๆ ของบุคคล ซึ่งเกิดจากความรู้และประสบการณ์เป็นตัวแปรสำคัญที่จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม การให้ความรู้สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ สร้างความประทับใจ สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่เหมาะสมได้ ทัศนคติที่ไม่เหมาะสมนี้เป็นตัวแปรสำคัญในการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวและส่วนสำคัญในการสร้างผลกระทบจากการท่องเที่ยวตามมา และในด้านค่านิยม ถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกซึ่งเป็นปัจจัยที่มี

^๒ ยุพารณ์ พิริยศิลป์, ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น, Journal of Thai Hospitality & Tourism, Vol. ๙ No. ๒ (July - December ๒๐๑๔).

อิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือสิ่งอื่นใดก็ตามที่เป็นตัวกำกับหรือควบคุมพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมนั้นๆ ดังนั้น การท่องเที่ยวจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกับค่านิยมเป็นสำคัญ นั่นคือ ค่านิยมเกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นด้วยวิธีที่มีมาตรฐาน ซึ่งบุคคลหรือนักท่องเที่ยวจะถูกกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุค่านิยม^๓

บุรีรัมย์เป็นเมืองแห่งความรื่นรมย์ตามความหมายของชื่อเมืองที่น่าอยู่สำหรับคนในท้องถิ่นและเป็นเมืองที่น่ามาเยือนสำหรับคนต่างถิ่น เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญน่าเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งโบราณสถานศิลปะแบบขอมโบราณที่มีอยู่มากมายกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้งจังหวัดอีกทั้งยังเป็นที่ยุ้จักในฐานะเมืองเกษตรกรรมและหัตถกรรมเพราะเป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดีและเป็นแหล่งทอผ้าไหมที่สวยงามและมีชื่อเสียง นอกจากนี้ด้วยสภาพพื้นที่ตั้งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านจึงทำให้มีความหลากหลายของเชื้อชาติซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายของประเพณีวัฒนธรรมจนทำให้ เป็นที่ยุ้จักโดยทั่วไปตั้งคำขวัญของจังหวัดที่ว่า “เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม” เมืองปราสาทหินในเขตจังหวัดบุรีรัมย์มากมีไปด้วย ปราสาทหินใหญ่น้อย อันหมายถึงความรุ่งเรืองมาแต่ครั้งอดีต ซึ่งตรงจุดนี้เอง การท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์จึงเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ เช่น ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ เข้างังคาร เขาปลายบัด เขากระโดง เหล่านี้คือแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ตลอดจนเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม อันสะท้อนถึงค่านิยม วิถีชีวิต และเจตคติอันดีงามของชาวบุรีรัมย์ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

ดังจะเห็นได้ว่า จังหวัดบุรีรัมย์มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายทางประวัติศาสตร์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ที่น่าสนใจของจังหวัดและโซนอีสานใต้ จึงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้หลั่งไหลเข้ามาศึกษาและเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ทั้งนั้น เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งรุ่นปู่รุ่นย่า รุ่นพ่อรุ่นแม่ พี่ป้าน้าอา รวมถึงคนไทยก่อนประเทศต่างก็ได้เรียนภาษาอังกฤษที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนพูดเป็น แต่เน้นไวยากรณ์ และคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนฟังไม่ทันและพูดไม่ได้

^๓ พิมพ์พา หิริญกิตติ, ค่านิยมกับการบริโภคของคนไทย, วารสารวิชาการ RMUTT Global Business and Economics Review, Vol ๑, No ๑ (๒๕๔๗), หน้า ๑.

เพื่อเป็นการสื่อให้เห็นถึงค่านิยม วิถีชีวิต และเจตคติอันดีงามที่มีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ ตลอดจนสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดและประเทศไทยโดยรวม ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการสื่อสารที่มีมานาน และกระจายไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามจังหวัดในประเทศไทย หนึ่งในนั้น คือ บุรีรัมย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของประชาชนในท้องถิ่นหรือในสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งเป็นผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้นไป โดยการศึกษาถึงสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และหาแนวทางส่งเสริมการสื่อสารของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๒.๒ ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๒.๓ เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาค้นคว้าวิจัย ดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตเนื้อหาในการศึกษาในประเด็นด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีขอบเขตทางด้านพื้นที่ ๒ ชุมชน คือ ชุมชนปราสาทหินพนมรุ้ง และชุมชนปราสาทเมืองต่ำ

๑.๓.๓ ขอบเขต ด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาได้แก่

- ผู้ประกอบการร้านค้า ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๔๐ คน
- ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน ๑๐ รูป/คน

๑.๔ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๔.๑ ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง อุปสรรคและ/หรือข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารทั้งด้านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนได้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่คล่องแคล่ว ขาดความมั่นใจ ออกเสียงไม่ชัดเจน เลือกใช้คำและไวยากรณ์ไม่เหมาะสม

๑.๔.๒ การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การเสริมสร้างความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสนทนาในชีวิตประจำวันของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๔.๓ รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีต่างๆ ที่ผู้พูดสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการโต้ตอบ เป็นการพูดเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้แนวคิดของนักวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

๑.๔.๔ ชุมชน หมายถึง ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเมืองต่ำ และชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทปราสาทหินพนมรุ้ง

๑.๔.๕ แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ปราสาทเมืองต่ำและปราสาทหินพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๕.๒ ทำให้ทราบรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๕.๓ ทำให้ทราบผลการวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบและแนวทางในการศึกษา ดังต่อไปนี้

๑. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 - ๑.๑ ความหมายของการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 - ๑.๒ การพูดเพื่อการสื่อสาร
 - ๑.๓ ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ
๒. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในการท่องเที่ยว
 - ๒.๑ ความหมายของค่านิยมและการท่องเที่ยว
 - ๒.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในการท่องเที่ยว
 - ๒.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมในการท่องเที่ยว
๓. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต
 - ๓.๑ ความหมายของวิถีชีวิต
 - ๓.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต
 - ๓.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต
๔. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
 - ๔.๑ ความหมายของเจตคติ
 - ๔.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
 - ๔.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการท่องเที่ยว
๕. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์
๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ

๒.๑.๑ ความหมายของการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้ปัจจุบันโลกเป็นสังคมที่เปิดกว้าง มีการสื่อสารสัมพันธ์กันหลากหลาย และมากขึ้นเรื่อยๆ ของคนต่างเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากลในการค้นคว้าหาความรู้และในการ ใช้ติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลและระหว่างประเทศ การพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะด้านภาษาอังกฤษการสื่อสาร

คำว่า การสื่อสาร (Communication) มีที่มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า Communist หมายถึง ความเหมือนกันหรือร่วมกัน การสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่างๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์อื่นใด การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมหรือจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน บริบททางการสื่อสารที่เหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ Webster Dictionary ให้ความหมายว่า การสื่อความหมาย ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Communication ซึ่งรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Communis หมายถึง การร่วม (Common) เมื่อมีการสื่อสารหรือการสื่อความหมาย ก็หมายถึงว่า มีการกระทำร่วมกันในบางสิ่งบางอย่าง นั่นคือการถ่ายทอดหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิด ของคนเรานั้นเอง

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ MacMillan ได้ให้ความหมายของ การสื่อสาร (Communication) ว่า หมายถึง กระบวนการให้ข้อมูลข่าวสาร หรือรับรู้อารมณ์ ความคิด (The Process of giving information or of making emotions or ideas known to someone)^๔

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ Cambridge Advanced Learner ได้ให้ความหมายของ การสื่อสาร (Communication) ว่าหมายถึง ลักษณะท่าทางการสื่อสารกับบุคคล (The act of communicating with people)^๕

^๔ MacMillan, English Dictionary (For Advanced Learners), (Malaysia: Printed and Bound, 2007), p. 294.

^๕ Cambridge, English Dictionary (For Advanced Learners), (Singapore: Cambridge University Press, 2008), p. 278.

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ Oxford Advanced Learner ได้ให้ความหมายของ การสื่อสาร (Communication) ว่าหมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการในการแสดงออกซึ่งความคิด และความรู้สึก หรือให้ข้อมูลแก่บุคคล (The activity of process of expressing ideas and feelings or of giving people information)^๖

Abne M. Eisenberg and Teri Kwal Gamble ได้กล่าวไว้ว่า “การสื่อสาร คือกระบวนการ ในการรับรู้ร่วมกันในเรื่องของความคิด ความรู้สึกและความรู้”^๗ นั่นคือ ทั้งข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการ การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ล้วนเป็นการสื่อสารที่แตกต่าง กันไปตามความเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน

W. Rhys Robert ได้อ้างคำจำกัดความของอริสโตเติล (Aristotle) เกี่ยวกับการศึกษาวิชา วาทศิลป์ (Rhetoric) หรือ การสื่อสาร (Communication) ว่าคือ การแสวงหา “วิธีการชักจูงใจที่พึงมีอยู่ ทุกรูปแบบ” (Search for “All the available means of persuasion”)^๘ แสดงให้เห็นว่า การสื่อสารก็คือการใช้วาทศิลป์ในการชักจูงใจให้ผู้ฟังหรือคู่สนทนาเพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ชัดเจน

๒.๑.๒ การพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดจะต้องใช้ทักษะความสามารถ ทางด้านภาษา เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟัง สามารถเข้าใจได้ ดังนั้น การพูดจึงมีความสำคัญกับโอกาสและสถานการณ์ต่างๆ เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันการพูดเป็นทักษะหลักในการสื่อสาร การพูดใช้เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและความต้องการ การรู้จักใช้ทักษะในการพูดให้ถูกต้อง ทั้งการออกเสียงและการเตรียมการ พูดนั้น จะทำให้การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์และเกิดมิตรที่ดีต่อกัน การพูดเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน ผู้ที่ได้รับการทักทายจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ในการพูดทักทายกันนั้น สามารถเปิดประเด็นใหม่ของการสนทนาได้ การพูดจึงมีกฎเกณฑ์และผู้พูดต้องฝึกพูด นักพูดที่ดีต้อง

^๖ Oxford, **English Dictionary (For Advanced Learners)**, (United Kingdom: Oxford University Press, 2010), p. 290.

^๗ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, สาขาวิชานิเทศศาสตร์, เอกสารการสอนชุดวิชา, **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร** หน่วยที่ ๑-๘, พิมพ์ครั้งที่ ๒๐, (กรุงเทพมหานคร: ประชุมช่าง, ๒๕๔๖), หน้า ๕-๘.

^๘ David K. Berlo, **The Process of Communication**, (New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1967), p. 7.

แสวงหาความรู้ต่างๆ ที่ทันสมัย เพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง รวมทั้งสังเกตการพูดจากผู้พูดที่มีชื่อเสียง เพื่อพัฒนาการพูดของตน

ซัยยา เปรมภักดี กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ข่าวสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง หรือกิริยาอาการ โดยผู้พูดจะต้องมีความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้วิธีการพูดที่ทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ^๙

สุมิตรา อังวัฒนกุล ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของการพูด โดยใช้กลวิธีในการพูดและการเลือกใช้คำพูดพูดได้อย่างถูกต้อง^{๑๐}

อวยชัย ผกามาศ ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือ การสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง ตามจรรยาบรรณมารยาทและประเพณี นิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง^{๑๑}

Bartz กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ

๑. ความคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด
๒. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา^{๑๒}

Canale และ Swain กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of Communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จะต้องมี ความสามารถดังต่อไปนี้

^๙ ซัยยา เปรมภักดี, การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอบแบบบรรทัดฐานและการสอนตามคู่มือครู, ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). (กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๓), หน้า ๑๘.

^{๑๐} สุมิตรา อังวัฒนกุล, แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา, (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย), หน้า ๑๖๗.

^{๑๑} อวยชัย ผกามาศ, วาทกรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (ภูเก็ต: ๒๕๔๒), หน้า ๑-๒.

^{๑๒} Bartz, *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom*, (Virginia: The center for Applied Linguistic, 1989), p. 18-92.

๑. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถในด้านนี้ มิได้เพียงแต่ความสามารถในการเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้น จะต้องมีความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ

๒. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจนจุดประสงค์ในการส่งสาร ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิด หรือ การโต้เถียง เป็นต้น

๓. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมโยงประโยค (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้ จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนา ลำดับก่อน-หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จึงทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

๔. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่เพียงพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี^{๑๓}

Valette^{๑๔}, Tsitsopoulou^{๑๕} และ Widdowson^{๑๖} พูดไปในทำนองความเห็นเดียวกันว่า การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง แต่เป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด และในการพูดสื่อสารที่ดี พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดที่สอดคล้องเหมาะสม มีความสำคัญเท่ากันกับความรู้ในเรื่องภาษา

สรุปได้ว่า การพูด มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอันมาก ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ประกอบกิจการงานใด หรือคบหาสมาคมกับผู้ใด ก็ต้องสื่อสารด้วยการพูดเสมอ จึงมักพบว่า ผู้ที่ประสบ

^{๑๓} Canale M.; & Swain M.. **Theoretical Base of Communicative Approaches to second Language Teaching and Testing**, 1980. Retrieved April 1, 2018.

^{๑๔} Valette, Rebecca. M. **Modern Language Testing**. 2nd. (New York: Harcourt Barce Jovanovich, 1967). p. 80.

^{๑๕} Tsitsopoulou. Elly. **Conversation Classes in English Teaching Forum**. (New York: Oxford University Press, 1992). p. 56.

^{๑๖} Widdowson, H.G. **Teaching Language as Communication**. (Oxford University Press, ๑๙๘๑). p. 59-60.

ความสำเร็จ ในกิจกรรมการทำงาน การคบหาสมาคมกับผู้อื่น ตลอดจนการทำประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ล้วนแต่เป็นคนที่มีความประสิทธิภาพในการพูดทั้งสี่ส่วนหนึ่งของการพูดสามารถสอนและฝึกได้ อาจกล่าวได้ว่าการพูดเป็น " ศาสตร์ " มีหลักการ และกฎเกณฑ์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ ถึงขั้นเป็นที่พอใจอีกส่วนหนึ่งเป็น ความสามารถพิเศษหรือศิลปะเฉพาะตัวของผู้พูดแต่ละบุคคล บางคนมีความสามารถที่จะตรึงผู้ฟังให้หนึ่งอยู่กับที่จิตใจจดจ่ออยู่กับการฟังเรื่องที่พูด ผู้พูดบางคนสามารถพูดให้คนฟังหัวเราะได้ตลอดเวลา ศิลปะเฉพาะตัวนี้เป็นสิ่งที่ลอกเลียนกันได้ยาก แต่อาจพัฒนาขึ้นได้ในแต่ละบุคคล ซึ่งการพูดที่มีประสิทธิภาพ เกิดจากการสังเกตวิธีการที่ดีและมีโอกาสฝึกฝน

๒.๑.๓ ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ

ภาษาที่คนทั้งโลกยอมรับให้เป็นภาษากลางเพื่อจะใช้ในการสื่อสารให้เข้าใจตรงกันนั้นปัจจุบันคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ ๒ ที่คนไทยร่ำเรียนกันมานับนาน ตั้งแต่ระดับอนุบาลกันเลยทีเดียว แต่ก็ยังมีประเด็นที่ยังสงสัยกันอยู่ว่า เหตุใดคนไทยจึงพูดภาษาอังกฤษแทบจะไม่ได้ ? ทั้งๆที่ถูกฝังลงสมองกันตั้งแต่ยังวัยเยาว์ เหตุผลส่วนใหญ่ ได้แก่

๑. ส่วนใหญ่เติบโตในโรงเรียนที่มีการสื่อสารแบบทางเดียว ผู้เป็นครูจะทำหน้าที่สื่อสารส่วนนักเรียนรับอย่างเดียวโดยไม่ค่อยมีโอกาสได้โต้ตอบกลับไป ทำให้กลายเป็นคนขี้อาย ไม่คุ้นเคยและไม่มี ความมั่นใจกับการพูดในห้องเรียนหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าต่างๆ ในสังคมทั่วไป กับคนเยอะๆ ไม่ค่อยมี โอกาสได้สื่อสารกับใครหลายๆประเภทในเหตุการณ์ต่างๆในเมื่อตอนเรียนหนังสือไม่ค่อยมีโอกาสได้สื่อสาร และแสดงความคิดเห็นของตัวเอง โตขึ้นจึงชินกับการไม่ค่อยกล้า ไม่มั่นใจ การไม่ได้ฝึกสื่อสารให้มากๆใน โรงเรียน และครูไม่ให้โอกาสเด็กได้พูด มีผลกับการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กไทยด้วย

๒. การกลัว กลัวเสียหน้า เสียชื่อเสียง เสียเครดิต เสียSelf ไม่มั่นใจความคิดและฝีมือตัวเอง การจะ คิดอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องที่ดี แต่ถ้าเรายังมานั่งกลัวเสียนู่นเสียนี่ละก็ สิ่งที่เราจะเสียไปจริงๆก็คือ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเสียโอกาสได้รับประสบการณ์ชีวิต ดังนั้น ถ้าเรายังอาย ไม่มั่นใจ และไม่ เคยชินกับการสื่อสารกับคนทั่วไปไม่ว่าในสถานการณ์ใด การกลัวก็จะเกิดขึ้น เพราะเรารู้สึกกลัวว่าสิ่งที่พูด ไปจะออกมาไม่ดี ไม่ถูกต้อง กลัวว่าคู่สนทนาจะคิดไม่ดีกับเราและกับความสามารถด้านภาษา กลัวหน้า แดกหม่อมไม่รับเย็บ เราๆเลยเลือกที่จะไม่พูดดีกว่า แต่นั่นเป็นความคิดที่ผิดมาก มีสำนวนอังกฤษบอกว่า The wrong answer better than no answer. , Practice make perfect. “คำตอบที่ผิด ดีกว่าไม่มี คำตอบ” ทั้งนี้เพราะ อย่างน้อยมันแสดงให้เห็นว่าเราไม่ใช่คนโง่ที่ไม่มีความคิด เราไม่ใช่คนโง่ ทั้งที่เรา ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่แต่ก็มีความพยายามสูง การที่เราพูดออกไปมีแต่จะได้หน้ามากกว่าเสีย เพราะเราได้แสดงความพยายามที่จะพูดภาษาอังกฤษกับฝรั่งทั้งๆที่เราเป็นคนไทย อยู่ในประเทศไทย

การเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือ เรียนรู้จากประสบการณ์และความผิดพลาดของเรา เมื่อไรที่รู้สึกกลัว ขอให้ยังมีความกล้า ยิ่งกลัวยิ่งต้องบอกตัวเองว่ากล้าทำ เพราะภาษาอังกฤษไม่ได้มีไว้วัดระดับคนว่าใครเก่ง ไม่เก่ง ใครไฮโซไม่ไฮโซ เหมือนที่คนไทยหลายคนชอบคิดกัน แต่ภาษาอังกฤษมีไว้สื่อสารให้เข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กันเท่านั้น

๓. คนไทยชอบคิดมากเกี่ยวกับกฎ กติกา มารยาทของภาษา (Grammar , Pronunciation) เยอะเกินไป กลัวจะเสียหน้าถ้าพูดผิด เลยอยากให้แน่ใจว่าตัวเองพูดถูกต้องตามที่เคยถูกปลูกฝังและเรียนมาจากโรงเรียนทั้งกับครูคนไทยและครูฝรั่งที่มักเน้นหลักไวยากรณ์ และความถูกต้องของประโยคจนลืมนึกถึงการสื่อสารที่ไหลลื่นแบบธรรมชาติ ทำให้คนไทยคุ้นเคยแต่กับความถูกต้องของ Grammar โดยละเลยว่าคนที่เขาใช้ภาษาอังกฤษกันได้อย่างไรไหลลื่นในชีวิตประจำวันนั้นเขาใช้กันอย่างไร เราถูกสอนให้ใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลัก Grammar เท่านั้น จะได้เอาไปสอบทำคะแนนได้ดี กังวลกับ Grammar จนพูดภาษาอังกฤษแบบชาวบ้านๆ ไม่ได้ อันที่จริงหลักไวยากรณ์นั้นไม่ได้เป็นทางออกที่ดีที่สุดที่จะทำให้เราพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

๔. การเคร่งเครียดกับการเรียนการใช้มากเกินไป คนส่วนใหญ่จึงหมดความพยายามและคิดว่ามันยาก น่าเบื่อ เหมือนวิชาเลขหรือวิทยาศาสตร์ หลายคนคิดว่าเหตุผลที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษก็เพื่อการทำงานหรือการเรียนที่ดีขึ้น และแน่นอนว่าเอาไว้สื่อสารกับฝรั่ง บางคนเรียนเพื่อหวังจะดูเท่ในสังคม ขณะที่อีกจำนวนไม่น้อยคิดอยู่แต่ว่าการเรียนภาษาอังกฤษเยาะๆ จะทำให้คุณภาพชีวิตตัวเองดีขึ้น เลยเครียดกับมันมากเกินไปจนลืมนึกที่จะใช้มันอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินในชีวิตประจำวัน^{๑๗}

นอกจากนี้ คริส ไรท์ อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย ลูกครึ่งไทย-อังกฤษ ได้พูดไว้ว่า “ถ้าคุณต้องการจะเอาชนะภาษาอังกฤษ คุณจะต้องเอาชนะตัวเองให้ได้ก่อน... เพราะ ความอายน ความไม่มั่นใจ ความกลัว การคิดมาก ความขี้เกียจ ความเบื่อหน่าย ไม่มีความสุข ความเครียด การกลัวเสียหน้า และการที่คุณไม่ชอบภาษาอังกฤษ ล้วนเกิดจากตัวคุณคิดขึ้นเองทั้งนั้น และสิ่งเหล่านี้เองที่จะยับยั้งความสำเร็จของคุณในการเอาชนะภาษาอังกฤษได้”^{๑๘}

^{๑๗} สาเหตุที่คนไทยไม่กล้าพูดกับชาวต่างชาติ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<https://englishfinforfun.wordpress.com/๒๐๑๔/๑๒/๑๖/๙E/> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑.

^{๑๘} เทคนิคการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนอังกฤษ, [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

<https://sites.google.com/site/parinda๐๐๐๐๐/hnwy-thi๑-phud-xyangri-hi-ru-reuxng/kheld-lab-kar-fuk-phud-phasaxangkvs-hi-keng/sahetu-thi-khn-thiy-mi-kla-phud-kab-chaw-tang-chati> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑.

นางสมร พงษ์พานิช ได้ศึกษาการพูดภาษาอังกฤษแบบเป็นทางการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการพูดนำเสนอและการพูดแสดงความคิดเห็นในที่ชุมชน แล้วเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์เชิงลึก ในขั้นต้นพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการของนักศึกษา คือ การขาดความมั่นใจในตนเอง เนื่องจากพื้นฐานเดิมและขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง รวมถึงมีปัญหาด้านการใช้ศัพท์ การออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ และการเรียงประโยค อีกทั้ง ยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และให้เหตุผลสนับสนุนความคิด หลังจากฝึกให้มีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ต่อเนื่องภายใต้การแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจและมีการพัฒนาความสามารถทางการพูดมากขึ้น^{๑๙}

ณัฐธนรี ฤทธิรัตน์ และ ดร. ธัญญา ชีระมณี ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ ความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อต้องพูดต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอ^{๒๐}

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tribolet, C. ที่แสดงให้เห็นว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่คนไทยมีปัญหามากที่สุด ทั้งๆ ที่ทักษะการพูดมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างมาก^{๒๑} ในชีวิตประจำวันและการติดต่อสื่อสารต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าหลายๆคนคงจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษกันมาไม่ต่ำกว่า ๕ หรือ ๑๐ ปีขึ้นไปก็ว่าได้ เพราะบางคนเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล เรียกได้ว่าเริ่ม A, B, C... กันเลยทีเดียว หรือบางท่านอาจจะเริ่มเรียนกันช่วงประถมปีที่ ๕ ในสำหรับบางโรงเรียน และก็เรียนกันมาถึงชั้นมหาวิทยาลัยกันเลยทีเดียว ทว่ากันไปแล้วระยะเวลาที่ใช้เรียนกันขนาดนี้แล้วนั้น ก็น่าที่จะพูดและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกันได้ประมาณหนึ่งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แล้วอะไรล่ะที่ทำให้บางคนยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้สักที อะไรเป็นปัญหาหลักที่ทำให้เราไม่สามารถที่จะพูดและสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจพร้อมใช้ในชีวิตประจำวัน หรือแม้กระทั่งทำงานได้? เหมือนกับบทวิเคราะห์ของสถาบัน

^{๑๙} นางสมร พงษ์พานิช, การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง กันยายน ๒๕๕๑.

(กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๑). หน้า ๙๒-๙๔.

^{๒๐} ณัฐธนรี ฤทธิรัตน์ และ ดร. ธัญญา ชีระมณี, ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย, การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ ๑๕, (มีนาคม ๒๕๕๗) : ๒, ๘๓๗.

^{๒๑} Tribolet, C. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence, American Journal of Education Sciences. (USA: 2012), หน้า 36-40.

British Council ประจำประเทศไทยได้วิเคราะห์ปัญหาสำคัญว่าเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของคนไทย ดังนี้

๑. เรียนเพื่อใช้สอบและใบปริญญา ไม่ใช่เพื่อการสื่อสาร

สำหรับข้อแรกนี้บอกได้เลยว่าเป็นรากแท้ซึ่งเป็นปัญหาต้นๆของนักเรียนไทยเลยก็ว่าได้ เนื่องจากว่านักเรียนส่วนใหญ่เรียนเพื่อใช้สอบ และระบบการเรียนการสอนนั้นเองก็เริ่มต้น และเน้นหลักไวยากรณ์เป็นหลัก ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เน้นการท่องแกรมมาเพื่อเข้าไปสอบ ไม่ได้เรียนเพื่อนำไปใช้สื่อสารเป็นหลักเลยทำให้จำแกรมมา หรือหลักไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ในทางกลับกันทักษะการพูด หรือการสื่อสารนั้นเน้นฝึกการใช้เพื่อที่จะสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ นั่นเลยเป็นปัจจัยหลักที่ว่าทำไมทั้งที่เราแม่นหลักไวยากรณ์แต่ถึงว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้สักที

๒) ไม่ชอบภาษาอังกฤษและไม่สนุกกับการเรียน

การเริ่มทำอะไรสักอย่างคงต้องมาจากความชอบหรือรักก่อนแล้วเราจะทำมันได้ดี ก็อย่างที่กล่าวไปในข้อแรกเมื่อเรียนเพื่อการสอบ แต่เมื่อต้องนำไปใช้จริงๆแล้วนั้นไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ปัจจัยแรกอาจมาจากระบบการเรียนการสอนที่ผิด ซึ่งเน้นแต่แกรมมา ทำให้เมื่อถึงเวลาที่ต้องนำไปใช้จริงในการสื่อสารแล้วก็ไม่สามารถที่จะทำการสื่อสารได้ นั่นก็ส่งผลให้ไม่รู้สึกสนุกกับการเรียน ท้อและหมดแรงกระตุ้น และยิ่งเวลาผ่านไปนานเข้า ก็ทำให้รู้สึกเบื่อ เหนื่อยและไม่อยากเรียนเพราะรู้สึกวกดตันและไม่สนุก

๓) คิดว่าตัวเองโง่ และไม่เก่ง

ในเมื่อสื่อสารไม่ได้ พูดก็ไม่คล่อง เรียนมาตั้งหลายปีแล้วทำไมถึงยังไม่พัฒนาสักที และยิ่งนานวันเข้าก็ยิ่งทำให้รู้สึกถึงความไม่สำเร็จ ไม่พร้อม ไม่สามารถสื่อสารได้เมื่อถึงช่วงเวลาที่ต้องนำไปใช้จริง ทำให้ตัวคุณนั้นคิดว่าตัวเองโง่ และไม่เก่งภาษาอังกฤษ ดังนั้นถ้าหากใครที่คิดว่าตัวเองนั้นกำลังโง่ หรือไม่เก่งภาษาอังกฤษนั้น ขอแนะนำให้เลือกคิดถึงข้อนี้ไปแล้ว เริ่มใหม่จากการเรียนวิธีพูดและสื่อสารอย่างถูกต้องโดยอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญตัวจริง

๔) ขาดวินัย และแรงจูงใจในการฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างแรง

แน่นอนว่าการที่เราจะพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างคล่องแคล่วนั้น ย่อมเกิดขึ้นจากการฝึกฝน ไม่มีวิชาใด หรืออาชีพใดแล้วที่เรารู้ภายในครั้งเดียวแล้วจะทำให้คุณเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือที่เรียกกันว่า professional ขึ้นเทพก็ว่าได้ ดังนั้นการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ การที่เราซ้อม ย่อมทำให้คุณคุ้นชินกับการใช้งานได้อย่างดีขึ้นและมั่นใจขึ้น และเมื่อทำจนคุ้นชิน จนเป็นนิสัยแล้ว ย่อมทำให้คุณสามารถฝึกทักษะการสื่อสาร รวมถึงมีความมั่นใจในการใช้งาน และถึงขั้นใช้งานจริงได้ทุกสถานการณ์เลยก็ว่าได้

๕) ไม่ได้ต้องการภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

หากคุณเคยเข้าคลาสเรียนภาษาอังกฤษแล้วคงเคยคุ้นชินกับคำว่า Really หรือที่เราเข้าใจว่า แปลว่า จริงหรือ หรือจริงหรือ งั้นคุณลองหลับตาสักห้าวินาทีจากนี้ แล้วลองนึกดูว่าจากสเกล ๑ - ๑๐ แล้ว จากใจคุณจริงๆต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษแล้วอยู่สเกลใดกันแน่ อ๊ะอ๊ะจริงหรือที่คุณให้ ๑๐ คะแนน เต็ม งั้นถ้าให้คุณเลือกระหว่าง นั่งเล่น Facebook กับฝึกพูดภาษาอังกฤษในวันเสาร์ช่วงบ่ายโมงอันสุดแสน จะพินั้น คุณจะเลือกอะไร และถ้าหากลองมองย้อนกลับไปดูกิจกรรมที่คุณทำว่าในแต่ละวันตลอดหนึ่ง สัปดาห์นั้นคุณได้ฝึกภาษาอังกฤษหลังคลาสแล้วเท่าไร คงจะเป็นตัวบอกคำตอบได้เป็นอย่างดีว่าคุณ ต้องการภาษาอังกฤษเท่าไร^{๒๒}

ถ้ามองดูทั้งห้าเหตุผล สะท้อนปัญหาว่าทำไมคนไทยถึงยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้สักที จากการศึกษาวิจัยได้สรุปปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษจาก ๕ เหตุผลดังกล่าว คือ ๑) คนไทยมีความกังวลกับไวยากรณ์ มากไป จนกลัวผิด (ไม่กล้าพูด ไม่กล้าใช้) ตอนเรียนมักจะถูกทักท้วงเรื่องไวยากรณ์ ที่ต้องแม่น ๒) อายุที่ต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าคนอื่น ๓) กลัวฝรั่ง ไม่กล้าคุยด้วย ๔) เรียนเอาเกรด (พอสอบเสร็จลืมหมด) ๕) ที่เรียนไม่ได้ใช้ ที่ใช้ไม่ได้เรียน (พอถึงเวลาจะใช้ที่เรียนๆมา ฝรั่งก็ดันไม่ใช่พูดกัน) ๖) เรียนแต่ทฤษฎี (แต่ไม่เคยได้ปฏิบัติ) ๗) รอคนสอนให้อย่างเดียว (ไม่เคยเรียนรู้ ฝึกฝนและทบทวนด้วยตัวเองในชีวิตประจำวัน) ๘) เน้นท่องจำเยอะไว้มาก่อน (ไม่เน้นฝึกฝน ฝึกคิด หัดใช้) ๙) ไม่ได้เน้นเรียนเฉพาะศัพท์ ประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน ที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้คล่องก่อน ๑๐) เรียนภาษาอังกฤษด้วยภาษาไทย.. สอนด้วยภาษาไทย เปิดดิกชันนารีแปลไทย อ่านคำอ่านไทย ๑๑) นิยคนไทยชอบดูถูกคนอื่น พอพูดผิด ก็ โดนล้อ หัวเราะเยาะ ฯลฯ จนทำให้คนที่พูดผิดก็จะอาย แล้วไม่กล้าแสดงออก

ยิ่งไปกว่านั้น ปัญหาหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก็คือ ทักษะ การฟัง-พูดซึ่งเป็นทักษะที่แสดงออกทางคำพูด (Speech Skills) และในการฝึกทักษะนั้น จะต้องเริ่มจาก สามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ การฝึกทักษะ พูดจะต้องออกเสียง วลีและประโยคให้ถูกต้องไปจนถึงสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของ ภาษาพอฟังและเข้าใจได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นความสามารถ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งการฟังและการพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน การฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอ ๆ กับการฝึกความสามารถในการพูด ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะทั้งสองไปพร้อม ๆ กัน การฟัง-พูดเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมาย

^{๒๒} สถาบัน British Council: Thailand. ๕ เหตุผลสำคัญว่าทำไมคุณถึงพูดภาษาอังกฤษไม่ได้สักที!

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.britishcouncil.or.th/english/tips/๕-reasons-why-you-cannot-speak-English> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑.

ของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดพูด และสามารถตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ ทักษะฟังเป็นทักษะด้านการรับ (Receptive Skill) และทักษะการพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) ผู้ฟังสามารถจะตีความในสิ่งที่ได้ยินด้วยการสังเกตการณ์เน้นเสียงหนักเบา ระดับเสียงสูงต่ำในประโยคการ แสดง สีนัยท่าทางได้ถึงแม้ว่า ผู้พูดจะใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ หรือการใช้ความฟุ่มเฟือยทางภาษา (Redundancy) ในระหว่างที่พูดก็ตาม^{๒๓}

๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในการท่องเที่ยว

๒.๒.๑ ความหมายของค่านิยมและการท่องเที่ยว

ค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากว่าค่านิยมที่มนุษย์เรามีอยู่นั้นทำหน้าที่มากมายหลายอย่าง ที่เกี่ยวกับชีวิตของเรา โดยมีผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ค่านิยม มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “Value” และมาจากคำสองคำคือ “ค่า” “นิยม” เมื่อคำสองคำรวมกันแปลว่า การกำหนดคุณค่า คุณค่าที่เราต้องการทำให้เกิดคุณค่าคุณค่างกล่าวนี้มีทั้งคุณค่าแท้และคุณค่าเทียมซึ่งคุณค่าแท้เป็นคุณค่าที่สนองความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่วนคุณค่าเทียม หมายถึงคุณค่าที่สนองความต้องการอยากเสพสิ่งปรนเปรอชั่วคู่ชั่วยาม^{๒๔}

ค่านิยม หมายถึง ทักษะของคนหรือสังคมที่มีต่อสิ่งของ ความคิด และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนา คุณค่าและความถูกต้องของสังคมนั้นๆ เช่น ชาวอเมริกันถือว่า “ประชาธิปไตย” มีค่าสูงสุด ควรแก่การนิยมควรรักษาไว้ด้วยชีวิต อเมริกันรักอิสระ เสรีภาพ และความก้าวหน้าในการทำงานเป็นต้น ส่วนค่านิยมของคนไทยหรือคนตะวันออกโดยทั่วไปนั้นแตกต่างจากค่านิยมในอเมริกาหรือคนตะวันตก เช่น คนไทยถือว่าความสงบสุขทางจิตใจและการทำบุญให้ทานเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา การเคารพเชื่อฟังบิดามารดา และการกตัญญูรู้คุณเป็นสิ่งที่ควรยกย่อง

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คุณคลพอใจหรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า แล้วยอมรับไว้เป็นความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ค่านิยมจะฝังอยู่ในตัวบุคคลในรูปของความเชื่อตลอดไป จนกว่าจะพบกับค่านิยมใหม่ ซึ่งตนพอใจกว่าก็จะยอมรับไว้ เมื่อบุคคลประสบกับ การเลือกหรือเผชิญกับเหตุการณ์ ละต้อง

^{๒๓} สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, การสอนภาษาอังกฤษ, (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), หน้า ๒๐.

^{๒๔} GotoKnow. ค่านิยมของสังคม [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/๓๐๒๓๒๕> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

ตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งจะนำค่านิยมมาประกอบการตัดสินใจทุกครั้งไป ค่านิยมจึงเป็นเสมือนพื้นฐานแห่งการประพฤติ ปฏิบัติของบุคคลโดยตรง

“ค่านิยม” คือ ความคิด (Idea) ในสิ่งที่จะเป็นหรือสิ่งที่ถูกต้องพึงปฏิบัติมีความสำคัญ และคนสนใจ เป็นสิ่งที่คนปรารถนาจะได้ หรือจะเป็นและมีความสุขที่จะได้เป็นเจ้าของ

“ค่านิยม” หมายถึง ความเชื่อว่าอะไรดี ไม่ดี อะไรควร ไม่ควร เช่น เราเชื่อว่าการขโมยทรัพย์ของผู้อื่น การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เป็นสิ่งที่ไม่ดี ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ เป็นสิ่งที่ดี

ค่านิยม หมายถึง “ระบบความชอบพิเศษ” เพราะสิ่งที่เราชอบมาก เราจะให้คุณค่ามากกว่าสิ่งที่เราไม่ชอบ ค่านิยมอาจแบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. ค่านิยมเฉพาะตัว (Individual Value)

๒. ค่านิยมสังคม (Social Value)

ค่านิยมทางสังคม เป็นระบบความชอบพิเศษที่คนในแต่ละสังคมมีอยู่ ค่านิยมประเภทนี้เกิดจากการเรียนรู้จากสังคมในระดับต่าง ๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เช่น นาย ก ชอบสิ่งใดมากก็จะทำสิ่งนั้นมากเป็นต้น ดังนั้นการสังเกตค่านิยม ของสังคมอาจพิจารณาได้จากพฤติกรรมเด่น ๆ ของสมาชิกในสังคมแล้วอนุมานมาว่า สังคมนั้นมีค่านิยมอย่างไร เช่น ค่านิยมสังคมไทยที่เป็นค่านิยมดั้งเดิม คือ ยึดถือตัวบุคคล ความรักสนุก และยึดทางสายกลาง เป็นต้น

ลักษณะของค่านิยมที่แท้นั้นจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. เป็นค่านิยมที่บุคคลเลือกหรือยอมรับ โดยไม่ได้ถูกบังคับบุคคลมีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกหรือยอมรับค่านิยมใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมน่าปฏิบัติ

๒. เป็นค่านิยมที่บุคคลมีโอกาสเลือกจากตัวเลือกหลายๆ ตัว ไม่ใช่เป็นเพราะมีตัวเลือกจำกัดเพียงสิ่งเดียว จึงทำให้ต้องยอมรับโดยปริยาย

๓. เป็นค่านิยมที่ได้รับการกลั่นกรองพิจารณาอย่างรอบคอบจากบุคคลตลอดจนมีการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของตัวเลือกหลายๆ ตัว เมื่อเห็นว่าตัวเลือกใดดีที่สุดเหมาะสมที่สุดหรือมีเหตุผลในการสร้างความพอใจได้มากที่สุดก็จะเลือกตัวเลือกนั้น

๔. เป็นค่านิยมที่บุคคลยกย่อง เทิดทูนและภูมิใจ

๕. เป็นค่านิยมที่บุคคลสามารถยอมรับอย่างเปิดเผยและพร้อมที่จะสนับสนุนค่านิยมที่ตนยอมรับ

๖. เป็นค่านิยมที่บุคคลยึดถือปฏิบัติจริงไม่ใช่เพียงคำพูดเท่านั้น

๗. เป็นค่านิยมที่บุคคลปฏิบัติอยู่เสมอๆ บ่อยๆ ไม่ใช่ปฏิบัติเป็นครั้งคราว

จากลักษณะข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าค่านิยมที่แท้นั้นเป็นค่านิยมที่ผ่านการเลือกมาอย่างดีและเมื่อเลือกแล้วก็ถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอด้วยความมั่นใจความภูมิใจ

จากค่านิยมต่าง ๆ เหล่านี้พอจะสรุปได้ว่าค่านิยมนั้น เป็นความคิดหรือความเชื่อที่บุคคลพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีคุณค่า จึงนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน

อิทธิพลของค่านิยมที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล

รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ ได้กล่าวถึงค่านิยมสังคมเมืองและค่านิยมสังคมชนบทของสังคมไทยไว้ค่อนข้างชัดเจน โดยแบ่งค่านิยมออกเป็นค่านิยมของคนในสังคมเมืองและสังคมชนบทซึ่งลักษณะค่านิยมทั้งสองลักษณะ จัดได้ว่าเป็นลักษณะของค่านิยมที่ทำให้เกิดมีอิทธิพลต่อค่านิยมที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล

ประเภทของค่านิยม

ค่านิยมนั้นกล่าวกันโดยทั่วไปว่ามี ๒ ประเภท คือ ค่านิยมส่วนบุคคลและค่านิยมของสังคม

๑. ค่านิยมส่วนบุคคล ค่านิยมส่วนบุคคลเป็นการตัดสินใจเลือกในสิ่งหรือสถานการณ์ที่ตนต้องการหรือพอใจนั้นถือว่าเป็นค่านิยม (Value) ของบุคคลนั้น เช่น นายแดง อยากเป็นคนขยันขันแข็งเอาการเอางาน นายแดงก็จะปฏิบัติตามตามพื้นฐานของความคิดของตนเอง เพราะฉะนั้น นายแดงจะมีค่านิยมของความขยันขันแข็งและแสดงความเป็นคนขยันออกมา

๒. ค่านิยมของสังคม ซึ่งนักวิชาการได้แสดงทัศนะไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ ค่านิยมของสังคม คือ การรวมค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม กล่าวคือ สมาชิกของสังคมส่วนใหญ่นิยมส่ง หรืออยากจะทำปฏิบัติตนในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร สิ่งหรือสถานการณ์นั้น ๆ ก็กลายเป็นค่านิยมของสังคม ของสังคมนั้น ขอยกตัวอย่าง เช่น ในสถานการณ์ที่ผิวเมียดตึกกัน สมาชิกส่วนใหญ่ของสังคมอยากสอดรู้สอดเห็นถึงความเดือดร้อนของคนอื่นจึงได้ไปมุงดู การมุงดูก็เป็นค่านิยมของสังคมนั้น

ค่านิยมของสังคม หมายถึง สิ่งที่ตนสนใจ สิ่งที่ตนปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเห็นหรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งบังคับ ต้องทำต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่อง และมีความสุขจะได้เห็นได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ

ค่านิยมของสังคม หมายถึงค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคมกล่าวคือสมาชิกของสังคมส่วนใหญ่นิยมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม หรือควรแก่การปฏิบัติสิ่งหรือสถานการณ์นั้น ๆ ก็จะกลายเป็นค่านิยมของสังคมนั้น ๆ

จากหนังสือ รายวิชา พฤติกรรมนักท่องเที่ยวนำให้ความหมายของ ค่านิยมว่า ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของ

หรือบุคคล หรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อตราสินค้า รูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำเนินชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) ความคิดเห็น (Opinions)^{๒๕}

ค่านิยมออกเป็น ๒ ระดับคือ

๑. ค่านิยมในทางปฏิบัติ (Pragmatic values) เป็นหลักของศีลธรรมที่ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่าตนในสังคมต้องพึ่งพาอาศัยกัน ดังนั้นค่านิยมจึงประณาม สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม เช่น การคดโกง การทำร้ายกัน และยกย่องพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น ความขยันขันแข็ง ความซื่อสัตย์

๒. ค่านิยมอุดมคติ (Ideal values) ซึ่งมีความลึกซึ้งกว่าค่านิยมในทางปฏิบัติ เช่นศาสนาคริสต์สอนว่าให้คนรักเพื่อนบ้านเหมือนกับรักตนเอง ซึ่งน้อยคนที่จะปฏิบัติตามได้ แต่ค่านิยมระดับนี้ก็มีผลสำคัญในการทำให้คนเห็นแก่ตัวน้อยลง

ความสำคัญของค่านิยม

อาจกล่าวได้ว่าค่านิยมมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ค่านิยมบางอย่างได้สร้างแก่นของวัฒนธรรมนั่นเอง เช่น ค่านิยมเรื่องรักอิสรเสรีของสังคมไทย ทำให้คนไทยมีพฤติกรรมที่ “ทำอะไรตามใจคือไทยแท้” เพราะฉะนั้นค่านิยมจึงมีความสำคัญมากและมีผลกระทบต่อความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม กล่าวคือ สังคมที่มีค่านิยมที่เหมาะสมและถูกต้อง เช่น ถ้าสังคมใดยึดถือค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความเสียสละ หรือความสามัคคี สังคมนั้นย่อมจะเจริญก้าวหน้าแน่นอนแต่ในทางกลับกัน ถ้าสังคมใดมีค่านิยมที่ไม่สนับสนุนความเจริญ เช่น ค่านิยมที่เชื่อเรื่องโชคชะตาก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่กระตือรือร้น หรือเฉื่อยชา ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนา เป็นต้น

อิทธิพลของค่านิยมต่อตัวบุคคล

ค่านิยมไม่ว่าจะเป็นของบุคคลหรือค่านิยมของสังคม จะมีอิทธิพลต่อตัวบุคคล ดังนี้ คือ

๑. ช่วยให้ผู้ตัดสินใจว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก ดีหรือไม่ดี มีคุณค่าหรือไม่มีคุณค่าควรทำหรือไม่ควรทำ

๒. ช่วยให้ผู้บุคคลในการกำหนดท่าทีของตนต่อเหตุการณ์ที่ตนต้องเผชิญ

๓. ช่วยสร้างมาตรฐาน และแบบฉบับจากการประพฤติปฏิบัติของบุคคล

๔. มีอิทธิพลเหนือบุคคลในการเลือกคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น และเลือกกิจกรรม

^{๒๕} พฤติกรรมนักท่องเที่ยว [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://kamonchanok001.blogspot.com/p/๒.html> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

ทางสังคม ซึ่งตนจะต้องเข้าไปร่วมด้วย

๕. ช่วยให้คุณคลำหาหนทางความคิดและแนวทางปฏิบัติ

๖. ช่วยเสริมสร้างหลักศีลธรรม ซึ่งบุคคลจะใช้ในการพิจารณา การกระทำของตนอย่างมีเหตุผล

แง่คิดเกี่ยวกับค่านิยม

๑. โดยปกติแล้วบุคคลมักจะมีค่านิยมในเรื่องเดียวกันหรือสิ่งเดียวกัน แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคลมีความรู้ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมไม่เหมือนกัน แต่บุคคลก็อาจจะมีค่านิยมในบางเรื่องตรงกันได้ เรียกว่า ค่านิยมร่วม (shared values) ซึ่งส่วนมากมักได้มาจากอิทธิพลของศาสนา

๒. มนุษย์เรามักจะชอบคบหาสมาคมกับบุคคลที่ยึดถือค่านิยมอย่างเดียวกัน

๓. ค่านิยมบางอย่างได้กลายมาเป็นกฎหมายเช่น ค่านิยมในเรื่องเสรีภาพก่อให้เกิดกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพส่วนบุคคล

๔. ค่านิยมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา กล่าวคือ ค่านิยมบางอย่างอาจเสื่อมความนิยมไป หรืออาจมีค่านิยมใหม่บางอย่างเกิดขึ้นมา เช่น ค่านิยมของกุลสตรีไทย แบบผ้าพับไว้ ปัจจุบันสังคมไทยเริ่มเปลี่ยนเป็นนิยมหญิงไทยที่มีลักษณะคล่องแคล่วว่องไวเหมาะสมกับสภาพของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น

๕. ค่านิยมของคนและค่านิยมของสังคมจะกำหนดการตัดสินใจในการเลือกของบุคคล

๖. ค่านิยมบางอย่าง ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลด้วยกัน แต่ค่านิยมบางอย่างเป็นไปในทางตรงกันข้าม ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะค่านิยมมีอิทธิพลต่อความประพฤติของบุคคลทั่วไป ถ้าเรายังมีความรู้สึกที่ค่านิยมใดมีความสำคัญต่อเรามาก เราก็มักจะรู้สึกลำเอียงว่าค่านิยมนั้นถูกต้องมากยิ่งขึ้นและคิดไปว่าค่านิยมที่ขัดแย้งกับของตนนั้นผิดและไม่ยอมรับ

๗. ค่านิยมของสังคม ไม่จำเป็นว่าต้องมีอยู่ในตัวบุคคลในสังคมนั้นทุกคนไป แต่อาจจะมีอยู่ในสมาชิกของสังคมส่วนใหญ่เท่านั้น เช่น การยกย่องคนร่ำรวย หรือเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน เป็นต้น

ก่อ สวัสดิ์พานิช ได้กล่าวว่า ค่านิยม เป็นความคิด พฤติกรรมและสิ่งอื่นที่คนในสังคมหนึ่งเห็นว่า มีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติและวางแหงไว้ระยะหนึ่ง ค่านิยมมักเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและความคิดเห็นของคนในสังคม

พนัส หันนาคินท์ กล่าวถึงความหมายของค่านิยมไว้ว่า เป็นการยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนในสังคม มีต่อสิ่งต่างๆ อาจเป็นวัตถุ ความคิดหรือการกระทำในด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม ทั้งนี้ ได้มีการประเมินค่าจากทัศนะต่างๆ โดยรอบคอบแล้ว

ค่านิยมคือความชอบ ความสามารถจำแนกให้เห็นความแตกต่างของความชอบกับกับความไม่ชอบได้โดยการประเมินผล ค่านิยมเป็นแรงจูงใจอันสำคัญที่มีต่อจุดมุ่งหมายในชีวิตจุดมุ่งหมายใดของชีวิตได้มาแล้วคุ้มค่า เราจะกล่าวว่าจุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมสูง ถ้าจุดมุ่งหมายใดได้มาแล้วไม่คุ้มค่า จุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมในระดับต่ำ สิ่งใด ที่บุคคลพยายามหลีกเลี่ยง แสดงว่า บุคคลนั้นมีค่านิยมที่ไม่ดีหรือมีค่านิยมในทางลบต่อสิ่งนั้น ค่านิยมจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

Miller ได้อธิบายว่า ค่านิยมเป็นเจตคติและความเชื่อที่ฝังลึกในชีวิตของบุคคลและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทุกด้าน จากพฤติกรรมที่เห็นได้ง่าย อาทิเช่น การแต่งกายไปจนถึงพฤติกรรมที่ซับซ้อน อาทิเช่น การแสดงความคิดเห็น การเลือกคู่ครอง ความยุติธรรม เป็นต้น^{๒๖}

หนังสือ ค่านิยม และสภาพแวดล้อมที่พึงประสงค์ของสังคมไทยในสายตาเยาวชน นิยามความหมายของค่านิยมว่า ทักษะหรือความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ทำให้เกิดการกระทำต่างๆ ดังกล่าวที่ว่า “จิตใจเป็นบ่อเกิดของพฤติกรรม” ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตลอดจนความรุ่งเรืองและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง^{๒๗}

จากทัศนะต่างๆ เกี่ยวกับความหมายของค่านิยมเมื่อประมวลแล้วสรุปได้ว่า ค่านิยม เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการคงอยู่ของสังคมมนุษย์ ค่านิยมมีบทบาทต่อความคิดและการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ทำให้สังคมมีความโน้มเอียงไปในทางเดียวกันในสังคมนั้นๆ อันจะเป็นแนวทางที่มนุษย์จะประพฤติตนไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่ตัวเองได้พิจารณาไตร่ตรองแล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับตนหรือสังคมยอมรับนับถือ และปฏิบัติตามแนวคิดนั้นๆ อย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยก็ชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย และตามความคิดเห็นของมนุษย์ในสังคมนั้น

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีเงื่อนไขตามหลักสากลดังต่อไปนี้ คือ

๑. ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
๒. ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
๓. ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ในกรณีนั้น

^{๒๖} ก่อ สวัสดิ์พานิช. (2535), Phenix. (1992), Ruch. (1992), Miller. (1995). **แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: th.wikipedia.org/wiki/แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

^{๒๗} สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม, **ค่านิยม และสภาพแวดล้อมที่พึงประสงค์ของสังคมไทยในสายตาเยาวชน**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๙), หน้า ๑๑.

๒.๒.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมในการท่องเที่ยว

สมัยก่อนการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ มีจุดประสงค์เพื่อความอยู่รอดเป็นหลัก เช่น การย้ายถิ่นฐานเพื่อหาแหล่งอาหาร และการหลีกเลี่ยงจากภัยธรรมชาติ เช่น สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง หรืออุทกภัย หลากๆยุคต่อมาจนเมื่อมนุษย์มาอาศัยอยู่ร่วมกัน ก่อเกิดเป็นอาณาจักรต่างๆ การเดินทางจึงมีวัตถุประสงค์หลากหลายขึ้น ทั้งเพื่อประโยชน์ทางการค้า สงคราม การย้ายถิ่นที่อยู่ หรือวัตถุประสงค์อื่นๆ

ทั้งการเดินทาง (Travel) และ การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นคำที่รู้จักกันมานานแล้วและส่วนใหญ่เข้าใจความหมายไปในทางเดียวกัน ปัจจุบันแนวโน้มความนิยมการท่องเที่ยวเริ่มขยายตัวและมีลักษณะของการเป็น กลุ่มใหญ่ มากขึ้น ตั้งแต่การเดินทางคนเดียว การเดินทางกับครอบครัว กลุ่มเพื่อน องค์กร ฯลฯ และมี การแพร่กระจาย แต่ก่อนเรื่องการท่องเที่ยวเป็นเรื่องของกลุ่มผู้มีรายได้เหลือเก็บก็กลายเป็นกิจกรรมที่แทบทุกกลุ่มหาโอกาสทำได้

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวปรับปรุงให้มีความหลากหลายมากขึ้นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม หรือนันทนาการ รวมทั้งรูปแบบและช่วงเวลา นอกจากนี้ยังมีลักษณะความเป็นหลักแหล่ง มีขอบเขตมากขึ้น เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชัดเจนมากขึ้น เช่น เขตอุทยานแห่งชาติ อุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น เหล่านี้ทำให้ข้อจำกัดของการท่องเที่ยวลดน้อยลงไป ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวขยายตัวเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ธุรกิจที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม การคมนาคมขนส่ง นันทนาการ และธุรกิจของที่ระลึก

สิ่งที่น่าสนใจและเติบโตมาพร้อมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็คือ ค่านิยมในการท่องเที่ยวที่ปรับเปลี่ยนไป ซึ่งมีทั้งค่านิยมด้านบวกและด้านลบ เช่น การรักษาสีสิ่งแวดล้อม การไม่สร้างความเสียหายแก่แหล่งท่องเที่ยว การเที่ยวอย่างไม่ใส่ใจไม่ให้เกิดสถานที่ การเที่ยวแบบสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น หรือทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

ด้วยค่านิยมเชิงการท่องเที่ยวคือ ความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวรในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เชื่อว่าวิถีชีวิตบางอย่างหรือเป้าหมายของการท่องเที่ยวบางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นสมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น และเป็นมาตรฐานที่ใช้นำพฤติกรรม รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการตัดสินใจและแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ การซึมซับค่านิยมเชิงการท่องเที่ยวจากงาน

เขียนในนิตยสารท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่มองข้ามไปไม่ได้ อย่างไรก็ตาม แม้ค่านิยมจะมีลักษณะเป็นความเชื่อที่ยั่งยืนถาวร แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกระบวนการทางสังคมเช่นกัน^{๒๘}

๒.๒.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมในการท่องเที่ยว

วรพล สุวรรณภูมิ ได้ศึกษาแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง อาจจะเป็นเพื่อพักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวยังสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ^{๒๙}

ชฎาภรณ์ แซ่ตั้ง ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยต่อการตัดสินใจในบริการท่องเที่ยว ณ อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความคิดเห็นกับปัจจัยต่อการตัดสินใจในบริการท่องเที่ยว ทั้ง ๙ ด้านของอุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้าฯ พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมาก เรียงตามอันดับความสำคัญ ดังนี้ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านภาพลักษณ์ ด้านคมนาคม ด้านค่านิยมในการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านการโฆษณาเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ และด้านสินค้าของที่ระลึกตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนา ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการท่องเที่ยว ณ อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ^{๓๐}

จากรายงานการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ในการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ปัจจัยด้านต่างๆ เช่น ด้านจุดยืนผลิตภัณฑ์ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านบุคลากรการท่องเที่ยว และด้าน

^{๒๘} นายเมธี อัจฉนาภิตติ, ค่านิยมเชิงการท่องเที่ยวที่แฝงมากับคอลัมน์ voyage ในนิตยสาร anywhere, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๗), หน้า ๑-๒.

^{๒๙} วรพล สุวรรณภูมิ, ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาเที่ยวตลาดน้ำคลองสระบัว จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, (พิษณุโลก), ๒๕๕๓.

^{๓๐} ชฎาภรณ์ แซ่ตั้ง, ปัจจัยต่อการตัดสินใจในบริการท่องเที่ยว ณ อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, ๒๕๕๙.)

กระบวนการให้บริการต่างมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจต่อค่านิยมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นๆ (ในกรณีนี้คือ บริเวณเขื่อนในประเทศไทย)^{๓๑}

ชุดิมา นุตยะสกุล ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดลำพญา จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำมีจำนวน ๘ ด้าน โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการบริการมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต ด้านสถานที่ ด้านสิ่งจูงใจ ด้านความปลอดภัย และ ด้านราคาตามลำดับ ตลอดถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ ๑. กลุ่มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่คำนึงถึงค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต คำนึงถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ๒.กลุ่มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความปลอดภัยและสถานที่ในการท่องเที่ยว และการมีแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว ๓. กลุ่มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสถานที่ท่องเที่ยว ราคาสินค้า ค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต การบริการ แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว และแรงจูงใจ ๔. กลุ่มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสถานที่ ความปลอดภัย รวมทั้งมีค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต และต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว^{๓๒}

ณัฐพร แซ่แห้ว ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการท่องเที่ยวในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงาม ส่วนปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และปัจจัยด้านการขนส่งไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่และปัจจัยด้านการขนส่งกับปัจจัยด้านราคาไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่^{๓๓} จึงสะท้อน

^{๓๑} โสภอารรณ ตริสุวรรณ, ชิตชม กันจุฬา. ค่านิยมและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนในประเทศไทย กรณีศึกษา: เขื่อนรัชชประสา อุทยานแห่งชาติเขาสูง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์วิโรฒ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๐), หน้า ๕๑.

^{๓๒} ชุดิมา นุตยะสกุล, ปัจจัยการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดลำพญา จังหวัดนครปฐม, Dusit Thani College Journal Vol.๑๐ No.๑ (January-June ๒๐๑๖), หน้า ๑๓๒.

^{๓๓} ณัฐพร แซ่แห้ว, ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่, (สารนิพนธ์: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๓, หน้า ๑.

ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการท่องเที่ยวในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่และถือได้ว่าเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งในการท่องเที่ยว

รินาถ อมตพันธ์, วัลลภา พัฒนา และสุธี โง้วศิริ ได้ศึกษาทัศนคติและค่านิยมของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุให้ความสำคัญในด้านการรับรู้ ด้านความพึงพอใจ และด้านพฤติกรรม ส่วนด้านค่านิยมของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุได้ให้ความสำคัญทางวัตถุ ทางสังคม ทางจริยธรรม ทางความจริงและทางศาสนา และทางสุนทรีย์ในระดับมาก

๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต

๒.๓.๑ ความหมายของวิถีชีวิต

คนเราเมื่อเกิดมาในโลก ล้วนมุ่งหวังให้ได้ความสุข และความสำเร็จในชีวิตด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งต่างคนต่างก็เลือกวิธีการหรือแนวทางที่จะทำให้ได้ความสุขและความสำเร็จนั้นมาครอง เมื่อกระทำ ตามวิธีการและแนวทางนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ก็กลายเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต หรือวิถีชีวิตของแต่ละคนไป ดังนั้นใครจะมีวิถีชีวิตอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกให้ตนเองเป็นแบบใด ตั้งแต่การเลือกทำอะไร คือความสุขและความสำเร็จในชีวิตที่ตนปรารถนา หรือพูดง่ายๆ คือเลือกว่า อะไรคือเป้าหมายของชีวิต และประการต่อมา ก็เลือกแนวทางการดำเนินชีวิตที่จะทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จนั้น ซึ่งเมื่อเลือกแล้วก็ให้ตัวเองที่สมหวังและผิดหวัง บางครั้งสมหวังได้รับความสุข ในขณะที่บางครั้งก็ประสบความสำเร็จในสิ่งที่คาดหวัง แต่กลับพบว่าเป้าหมายที่หวังนั้นกลับเป็นเป้าหมายที่ตั้งไว้ผิด จึงนำแต่ความทุกข์ระทมมาให้

หากเปรียบชีวิตกับการเดินทางเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย อุปกรณ์สำคัญสิ่งแรกที่เราต้องมีสำหรับการเดินทาง คือ แผนที่ ซึ่งต้องเป็นแผนที่ที่ถูกต้องเท่านั้น จึงจะทำให้การเดินทางนั้นไปถึงเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง หากเมื่อเริ่มต้นเดินทางแต่ได้แผนที่บอกตำแหน่งเป้าหมายผิดพลาด แม้เราจะมีความสามารถในการเดินทาง มากเท่าไร หรือมีพาหนะคืออย่างไรก็ตาม ย่อมไม่สามารถไปถึงเป้าหมายได้ เป็นเพียงได้ไปถึงเร็วกว่าผู้อื่น เพื่อจะพบว่าเดินทางไปผิดที่เท่านั้น หรือแม้จะเป็นคนที่อารมณ์ดี มีความอดทนสูง มองโลกในแง่ดี สามารถทำใจให้สบายได้ในระหว่างที่ยังไปไม่ถึงเป้าหมาย แต่ความเป็นจริงคือ ยังคงหลงทางอยู่ トラบใด ที่ยังไม่มีแผนที่ที่ถูกต้อง ก็ยังไปไม่ถึงเป้าหมายได้ ดังนั้น วิถีชีวิต จึงหมายถึง การกระทำตาม

วิธีการและแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้มีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกระทำอย่างต่อเนื่องจนติดเป็นนิสัย กระทั่งการกระทำนั้น ได้กลายมาเป็น ส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต^{๓๔}

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายของ

วิถีชีวิต คือ วัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น การกิน การละเล่น การแสดง การร้องเพลง เป็นต้น คือเรียกว่า อะไรเกิดขึ้นจากน้ำมือมนุษย์ ถือว่าเป็น วัฒนธรรม วิถีชีวิตคือ ทางที่จะดำรงและดำเนินอยู่ในโลก วิถีชีวิตนี้ สภาพแวดล้อมทั้งหมด กับ จิตใจ(นิสัย ทัศนคติ ปัญญา พรสวรรค์)ของเราเอง เป็นตัวกำหนด ประเภทวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต วิถีชีวิตเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คน. ในสังคม ซึ่งยึดถือและปฏิบัติสืบทอดต่อ ๆ วิธีการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นพฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้น^{๓๕}

องค์การอนามัยโลก ให้ความหมายของวิถีชีวิตว่า หมายถึง แบบแผนของการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นไปตามสภาพสังคมเศรษฐกิจ และความสามารถในการเลือกแสดงพฤติกรรมนั้น^{๓๖}

๒.๓.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับวิถีชีวิต

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามของคำว่า วิถีชีวิต (Lifestyle) หรือวิธีการดำเนินชีวิตไว้ว่า

อุทัย เอกสะพัง และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตตามวิถีชาวพุทธในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของชาวไทยพุทธ และศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ศึกษาแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า

^{๓๔} หนังสือเรียน + สื่อประกอบการเรียน มหาวิทยาลัยธรรมกาย แคลิฟอร์เนีย. ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับวิถีชีวิต [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://book.dou.us/doku.php?id=sb๑๐๑:๑> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

^{๓๕} วิถีชีวิต คือ [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=gooddee&month=๑๒-๐๒-๒๐๑๕&group=๔&gblog=๑๒> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

^{๓๖} (WHO, Health Education Unit, ๑๙๘๖: ๑๑๘) อ้างถึงใน อัมพวัลย์ วิชาชีวานนท์, “วิถีชีวิตของคนไทยรุ่นใหม่: ศึกษากรณีพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร”, (ภาคนิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๑), หน้า ๕.

๑) วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตตามวิถีพุทธสี่ด้าน ได้แก่ ด้านคติธรรม ด้านเนติธรรม ด้านวัตถุธรรมและด้านสทธรรม มีผลต่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันเป็นอย่างมาก

๒) อิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชาวไทยพุทธในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ อิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น การใช้ภาษา การแต่งกาย การรวมกลุ่มอยู่อาศัยในชุมชน การก่ออาชญากรรมทำให้ส่งผลต่อความไว้วางใจ ความสามัคคีและการร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ และอิทธิพลทางเศรษฐกิจซึ่งสัมพันธ์กับการเมืองและสังคม จึงทำให้คนในแถบนี้ ไม่มีงานทำ รายได้น้อย จึงก่อให้เกิดปัญหาต่างๆขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓) แนวทางการส่งเสริมเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตของชาวไทยพุทธในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ การปรับบทบาทของรัฐให้มีองค์กรทางวัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงประชาชนในระดับท้องถิ่นได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม และโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเพื่อความสันติสุข และฯลฯ^{๓๗}

ธีรพร ตีวัน ได้ศึกษา วิถีชีวิตและพฤติกรรมกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นเพศหญิง พบว่า การใช้เวลาและการจ่ายเงินของบุคคล รูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นตัวสะท้อนกิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็นของบุคคลได้เป็นอย่างดี และยังสามารถสะท้อนค่านิยมของบุคคลผ่านทางกิจกรรมหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวบุคคล นอกจากนี้ รูปแบบวิถีชีวิตเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามสภาพแวดล้อมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป^{๓๘}

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า วิถีชีวิต หมายถึงการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยที่ลักษณะของพฤติกรรมต่างๆ จะเป็นตัวบ่งบอกถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละแบบ พฤติกรรมในการเข้าสังคม ในการบริโภค ในการหาความบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้เวลาว่าง และการแต่งตัวโดยทั่วไปแล้วจะบ่งบอกถึง ทักษะค่านิยม และมุมมอง ของแต่ละบุคคล โดยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆได้แก่กิจกรรมของบุคคลที่ปฏิบัติเป็นประจำ ความสนใจ และความคิด เป็นต้น

^{๓๗} อุทัย เอกสะพัง และคณะ, วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตตามวิถีชาวพุทธในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (โครงการจัดตั้งสถาบันสมุทรรัฐเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ๒๕๔๗), หน้า ๓๒.

^{๓๘} ธีรพร ตีวัน, วิถีชีวิตและพฤติกรรมกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นเพศหญิง, วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๕๒), หน้า ๑๖.

๒.๓.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต

วิถีชีวิตของแต่ละบุคคลสะท้อนให้เห็นประสบการณ์ ค่านิยม และทัศนคติภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งล้วนได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยต่างๆ มากมาย เช่น ค่านิยม วัฒนธรรม ชนชั้นของสังคม แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ฯลฯ เหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถหลอมพฤติกรรมของคนในสังคมให้เป็นไปตามวิถีชีวิตในกลุ่มวัฒนธรรมนั้นๆ ได้เช่นเดียวกัน ซึ่งทุกคนในสังคมจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นของตนเอง และจะได้รับการปรุงแต่งขัดเกลากผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ไปตามขั้นตอนของวงจรชีวิต ฉะนั้น รูปแบบการดำเนินชีวิตจึงมีลักษณะไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงไปมาได้ แต่ส่วนมากแล้วบุคคลส่วนใหญ่จะรักษารูปแบบการดำเนินชีวิตของตนไว้ หรือถ้าจะเปลี่ยนก็จะดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตจากข้อมูลออนไลน์ที่ผู้วิจัยได้สืบค้น ดังนี้

๑. สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชน มีดังนี้

๑.๑) สภาพทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ฤดูกาล ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของผู้คน เช่น การสร้างบ้านเรือนของคนที่อยู่ในเขตหนาวมักจะสร้างเป็นตึกที่ปิดทึบเพื่อป้องกันลมหนาว แต่การสร้างบ้านเรือนของคนที่อยู่ในเขตร้อนมักจะสร้างแบบเปิดโล่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นต้น

๑.๒) สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความเป็นอยู่ อาชีพ ความเชื่อ ศาสนารวมถึงเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี

๑.๒.๑) ค่านิยม เป็นเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ให้แก่บุคคล เช่น ค่านิยมในการเป็นข้าราชการ ทำให้ผู้คนพยายามประกอบอาชีพราชการ ความกตัญญูกตเวที ทำให้คนรู้จักตอบแทนบุญคุณพ่อแม่และผู้มีพระคุณ

๑.๒.๒) ความเชื่อ คนเราเมื่อเชื่อในสิ่งใดย่อมจะมีพฤติกรรมตามความเชื่อของตนเอง เช่น เชื่อว่ามีผีจริง และเป็นสิ่งชั่วร้ายก็จะกลัวผี เชื่อว่าคนยากจนเป็นเพราะผลของกรรมในชาติปางก่อน ในชาตินี้จึงต้องก้มหน้ารับกรรมไม่ต่อสู้ดิ้นรน

๑.๒.๓) กลุ่มสังคมที่ตนเป็นสมาชิก จะเป็นตัวแบบชักจูงให้สมาชิกปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่กลุ่มคนนั้น ๆ ยึดถือ เช่น ถ้าไม่แสดงตามนั้นจะไม่ได้รับการยอมรับ หรือไม่ได้รับประโยชน์ตามต้องการ กลุ่มสังคมที่จะมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรม เช่น กลุ่มเพื่อน เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมชั้นเรียน

๒. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชน

การเปลี่ยนแปลงในชุมชนทั้งในด้านสังคมและวัฒนธรรม ขึ้นอยู่กับกระบวนการความคิดของมนุษย์ ซึ่งทำให้เกิดการค้นพบ การประดิษฐ์ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ มีดังนี้

๒.๑) การค้นพบ เป็นการค้นพบสิ่งต่าง ๆ ที่ยังไม่รู้มาก่อน แม้ว่าจะมีอยู่มาแต่แล้วก็ตาม เช่น การค้นพบว่าโลกกลม การค้นพบความรู้ใหม่ ๆ ทางวิทยาศาสตร์ การค้นพบว่าโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ เมื่อเกิดความรู้ใหม่ ๆ ก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมระหว่างสังคมที่มีการติดต่อกัน ทั้งทางด้านวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ และขนบธรรมเนียมประเพณี

๒.๒) การประดิษฐ์ ได้แก่ การนำเอาความรู้และสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์มีอยู่มาทำให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น การประดิษฐ์นั้นอาจแบ่งเป็นการประดิษฐ์ทางวัตถุ เช่น การสร้างเครื่องบิน เครื่องปรับอากาศกับการประดิษฐ์ที่ไม่ใช่วัตถุ เช่น ระบบการปกครองใหม่ ๆ ความเชื่อใหม่ ๆ พิธีกรรมใหม่ ๆ สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้

การประดิษฐ์และการค้นพบนั้นสัมพันธ์กัน การประดิษฐ์ย่อมนำไปสู่การค้นพบสิ่งใหม่ ๆ และการค้นพบในสิ่งใหม่ ๆ ย่อมนำไปสู่การประดิษฐ์ ตัวอย่างเช่น การค้นพบแหล่งแก๊สธรรมชาติก็นำไปสู่การสร้างเครื่องยนต์ที่ใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง การสร้างสิ่งของเครื่องใช้อาศัยพลังงานความร้อนจากการเผาไหม้ของแก๊ส การเปลี่ยนวิธีการปรุงอาหารจากการใช้เตาถ่าน ไปเป็นเตาแก๊สและเตาไฟฟ้าตามลำดับ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คน

๓) การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่วนใหญ่เกิดจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เมื่อวัฒนธรรมจากสังคมต่างแพร่กระจายไปสู่อีกสังคมหนึ่ง สังคมนั้นอาจรับวัฒนธรรมบางลักษณะไว้ และไม่รับวัฒนธรรมบางลักษณะ สิ่งที่ได้รับไว้คือสิ่งที่จะเป็นประโยชน์และมีลักษณะเข้ากันได้กับวัฒนธรรมที่มีอยู่ เช่น ชาวไทยที่นับถือพระพุทธศาสนา ลัทธิมหายานจะมีประเพณีกินเจ ซึ่งเป็นประเพณีที่รับมาจากวัฒนธรรมจีน การใช้เทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ ซึ่งมาจากวัฒนธรรมตะวันตก เป็นต้น^{๓๙}

สอดคล้องกับการศึกษาของ ชีรพล ดีวัน ได้อธิบายลักษณะการดำเนินชีวิตไว้ ดังนี้คือ

^{๓๙} True ปลูกปัญญา, ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.truelookpanya.com/learning/detail/๑๔๕๕> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

๑. การดำเนินชีวิตได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่ม การดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล ได้รับอิทธิพลมาจากหลายปัจจัย โดยกลุ่มทางสังคมที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก เช่น กลุ่มเพื่อน ครอบครัว บุคคลสำคัญในชีวิต

๒. การดำเนินชีวิตมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมบุคคล บุคคลจะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของตนเอง เมื่อเรารู้การดำเนินชีวิตของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็มีความเป็นไปได้ที่เราจะสามารถคาดคะเนพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นได้เช่น คนที่มีความคิดแบบเสรีนิยม รักความอิสระมักจะชอบเดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น

๓. การเนินชีวิตสามารถบอกจุดศูนย์กลางของความสนใจของบุคคล ทำให้เราสามารถคาดคะเนความสนใจอื่นๆ ที่เกี่ยวพันหรือใกล้เคียงกับความสนใจที่เป็นจุดศูนย์กลาง เช่น คนที่ให้ความสนใจเรื่องครอบครัวก็มักจะใส่ใจเรื่องหน้าที่การงาน งานอดิเรก และเรื่องเกี่ยวกับศาสนาด้วย เป็นต้น

๔. การเนินชีวิตแบบผันตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น สังคมในปัจจุบันที่แตกต่างไปจากเดิม ผู้หญิงออกมาทำงานนอกบ้านหาเลี้ยงครอบครัวได้เหมือนผู้ชาย ดังนั้น การดำเนินชีวิตของผู้หญิงในปัจจุบันย่อมแตกต่างไปจากเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว โดยใช้ชีวิตแบบผู้ชายและทำกิจกรรมที่ผู้ชายทำมากขึ้น เช่น ออกกำลังกาย ติ๊กอล์ฟ ใส่อุปกรณ์ไทย เป็นต้น^{๔๐}

ในด้านวัฒนธรรมก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต เพราะวัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด เนื่องจากปัญหาที่มนุษย์ประสบอยู่ในสังคมเป็นประจำ ประกอบกับมีความต้องการจะปรับปรุงวิถีชีวิตของตนเองและครอบครัวให้มีสภาพดีขึ้นกว่าเดิม จะเห็นว่าวัฒนธรรมกับสังคมต้องไปด้วยกันเสมอ มีผลเกี่ยวเนื่องกัน โดยเฉพาะในระบบความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของสังคมด้วย เช่นการรับเอาแบบอย่างความเป็นอยู่ในเรื่องอาหารการกิน การแต่งกาย การพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ โดยสิ่งเหล่านี้ไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเว้นเสียแต่การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม มีผลสะท้อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบความสัมพันธ์ของบุคคลแตกต่างไปจากที่เคยเป็นอยู่มาแต่เดิม เช่น

๑. แต่เดิมความสัมพันธ์เป็นแบบใกล้ชิด เช่น การลงแขกทางการเกษตรแต่เมื่อมีเทคโนโลยีเข้ามาความสัมพันธ์ของคนในสังคมก็น้อยลง

๒. ในอดีตสร้างบ้านเหมาะกับธรรมชาติต่อมาเลียนแบบตะวันตกเมื่ออากาศร้อนก็ต้องพึ่งแอร์คอนดิชัน สิ่งแวดล้อมก็เปลี่ยนไป

^{๔๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๐.

๓. การละเล่นในอดีต เช่น รำวง คนมีความสัมพันธ์กันซึ่งแตกต่างจากการดูคอนเสิร์ตในปัจจุบันที่มีส่วนร่วมแต่ขาดความสัมพันธ์^{๔๑}

จากข้อความด้านบนสะท้อนให้เห็นว่า วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพราะความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด แต่การเปลี่ยนแปลงจะเร็วหรือช้าขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มาเกี่ยวข้อง เช่น ระดับการศึกษาของคนในสังคม การสื่อสารคมนาคม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การนำมาเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ทั้งนั้นรวมถึง พฤติกรรมในการท่องเที่ยวด้วยที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิตของแต่ละบุคคล

๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

๒.๔.๑ ความหมายของเจตคติ

เจตคติหรือทัศนคติ (Attitude) หมายถึงความรู้สึกหรือความเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในรูปของการเห็นด้วย ดีหรือไม่ดี เจตคติไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เกิดขึ้นจากการมีประสบการณ์ที่ประทับใจหรือสะเทือนใจอย่างรุนแรงหรือเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่บ่อยๆ

เจตคติหรือทัศนคติ เป็นความรู้สึกเชื่อ ศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะไปในทางดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคติยังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้น เจตคติจึงเป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ ซึ่งอาจส่งผลต่อพฤติกรรมในการท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า เจตคติ ไว้ดังนี้

อิสริยา เลหาตีรานนท์ กล่าวว่า เจตคติ คือ คำที่มีความหมายเหมือนคำว่า ทัศนคติ มาจากคำว่า Aptus ในภาษาละติน ตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือ การปรองดอง (Adaptiveness) เจตคติ เป็นพฤติกรรมการเตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำ ซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจหรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน ก่อนที่คนเราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยเจตคตินั้นจะคงไว้ซึ่งสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มา เพื่อที่จะรักษาเจตนาที่ถูกต้องไว้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา และนอกจากมนุษย์จะเป็นผลผลิตของสังคมแล้ว มนุษย์ยังมีประสบการณ์พิเศษในชีวิตประจำวันแต่ละคน เช่น มนุษย์แต่ละคนจะมีประสบการณ์ในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในชีวิตและกับประสบการณ์แปลก ๆ จึงทำให้เกิดเจตคติส่วนตัวที่ต่างจากบุคคลอื่น ซึ่งจะเห็นได้ว่า เจตคติเป็นนามธรรมที่เป็นพฤติกรรมภายใน

^{๔๑} จิตวัฒน์ สืบเสนาะ, *ชีวิตและวัฒนธรรมไทย* [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://jitiwat๑๒๓๔.blogspot.com/p/๑_๔๒๑๓.html สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

ของเรา และได้มีทั้งชาวไทยและต่างประเทศ อธิบายความหมายของเจตคติไว้มากมาย จึงทำให้ความหมายของ เจตคติ แตกต่างกันไป^{๔๒}

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ได้ให้ความหมายของ เจตคติ (Attitude) ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือทางต่อต้านก็ได้^{๔๓}

เจตคติเป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ ดังนี้

๑. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
๒. การสร้างความรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง
๓. ประสบการณ์ที่ A ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน

๔. การเลียนแบบบุคคลที่ A ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน
 ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก^{๔๔}

สอดคล้องกับสงวน สุทธิเลิศอรุณ ที่กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกและท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ส่งผลให้มีพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะที่สอดคล้องกับความรู้สึกหรือท่าทีนั้น^{๔๕} และยังสนับสนุนแนวความคิดในเชิงวิทยาศาสตร์โดย Munby กล่าวว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ หมายถึง การแสดงออกทางด้านจิตใจที่เกี่ยวกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์เชิงวิทยาศาสตร์ซึ่งแสดงออกให้เห็นถึงกระบวนการใช้สติปัญญาหรือความคิดของนักวิทยาศาสตร์ในขณะปฏิบัติงาน

^{๔๒} อีสริยา เลหาติรานนท์, **ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน**, วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน), (กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๓.

^{๔๓} พวงรัตน์ ทวีรัตน์, **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์**, (พิมพ์ครั้งที่ ๘). (กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๓).

^{๔๔} ประภาเพ็ญ สุวรรณ, **ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๖).

^{๔๕} สงวน สุทธิเลิศอรุณ, **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยา**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, ๒๕๒๙).

ไพฑูรย์ สุขศรีงาม กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง แนวโน้มการตอบสนองของบุคคลหรือความพร้อมของบุคคลในการตอบสนอง เจตคติมิได้มีหน้าที่กำหนดชนิดการกระทำแต่ทำหน้าที่ให้กลุ่มหรือชนิดของการกระทำอย่างหนึ่งมีโอกาสเกิดขึ้นมากหรือน้อย^{๔๖}

Thurstone กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง ตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่ไม่อาจสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นได้จากพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตคดียังเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง^{๔๗}

๒.๔.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้น ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้ม ที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้นๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการการอบรมให้การเรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

พิภพ วังเงิน คำว่า เจตคติตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มาจากคำว่า Aptus ในภาษาละติน บางครั้งแปลคำนี้ว่า ทักษะหรือทาทที่ปัจจุบันคำนี้ก็ยังแพร่หลายอยู่แต่มักวิชาการบัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่คือเจตคติโดยมีความต้องการใช้ศัพท์ให้ทันสมัยมากขึ้น^{๔๘} สอดคล้องกับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติศัพท์ว่า เจตคติหมายถึง ทาทหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ราชบัณฑิตยสถาน^{๔๙}

นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม กลาวว่า เจตคติหมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เราสามารถรู้ได้โดยดูจากพฤติกรรมของบุคคลว่าจะตอบสนองต่อสิ่งเราอย่างไร^{๕๐}

^{๔๖} ไพฑูรย์ สุขศรีงาม, **ข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์**, วารสารการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน, ๗(๑) : ๑๐-๑๕ ; มกราคม-มิถุนายน ๒๕๒๙.

^{๔๗} Thurstone, L.L, **Attitude Theory and Measurement**, (New York: John Wiley and Sons, 1964).

^{๔๘} พิภพ วังเงิน, **พฤติกรรมองค์การ**, (กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา, ๒๕๔๗), หน้า ๔๐๓.

^{๔๙} ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒**, (กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์, ๒๕๔๖), หน้า ๓๒๑.

^{๕๐} นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม, **จิตวิทยาบริหารบุคคล**.(กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริม, ๒๕๔๗), หน้า ๔๐๗.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ กล่าวว่า ทักษะคติหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูดหรือพฤติกรรมที่สะท้อนทัศนคตินั้นคนแต่ละคนมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างน้อยแตกต่างกัน ทักษะคติแถมจะเป็นสิ่งที่เปนนามธรรม แต่เป็นสิ่งที่เปนนจริงเปนนจ้งสำหรับบุคคลที่มีทัศนคตินั้น บทบาทของทัศนคติต่อพฤติกรรมของคนมีมาก แทบจะกล่าวได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตมนุษย์ขึ้นอยู่กับทัศนคติไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กเรื่องใหญ่หรือเรื่องสำคัญมากมายเพียงใดก็ตาม^{๕๑}

รังสรรค์ ประเสริฐศรี กล่าวว่า ทักษะคติหมายถึง การประเมินหรือการตัดสินเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุคน หรือเหตุการณ์ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคนคนหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างหรือเป็นทาทิหรือแนวโน้มของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเป็นบุคคลกลุ่มคน ความคิด หรือสิ่งของก็ได้โดยมีความรู้สึกหรือความเชื่อเป็นพื้นฐาน ทักษะคติไม่ใช่สิ่งเดียวกับคานิยม เพราะคานิยมเปนนสิ่งที่เราเห็นคุณค่าแต่ทัศนคติเปนนความรู้สึกด้านอารมณ์ (พอใจหรือไม่พอใจ) แต่ทั้ง ๒ อย่างมีความสัมพันธ์กัน ทักษะคติเปนนพลังอย่างหนึ่งที่มองไม่เห็นเช่นเดียวกับสัญชาตญาณหรือแรงจูงใจ แต่เปนนพลังซึ่งสามารถผลักดันการกระทำบางอย่างที่สอดคล้องกับความรู้สึกของทัศนคติ^{๕๒}

วิเชียร วิทย์อุดม กล่าวว่า ทักษะคติเปนนแบบแผนของความรู้สึกความเชื่อและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคล กลุ่มคน แนวคิด สิ่งทีแสดงออกหรือวัตถุประสงค์โดยตรงทัศนคติคืออารมณ์การรับรู้และพฤติกรรมโดยรวม ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมไม่ได้เปนนสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนเสมอไป ถึงแม้ว่าจะมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตก็ตามความสัมพันธ์ของทัศนคติและพฤติกรรมอาจจะเห็นได้ชัดเจน เมื่อเปนนความตั้งใจของแต่ละบุคคลได้ถูกแสดงออกมาโดยการกระทำตามแนวทางที่แนบนอน ซึ่งเปนนที่ทราบกันโดยทั่วๆ ไป วาเปนนทัศนคติเฉพาะและแบบอย่างทีอาจจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติในการทำงานอีกอย่างทีน่าสนใจก็คือพันธะสัญญาที่มีต่อองค์การ ทั้งความพึงพอใจและพันธะสัญญาต่างก็มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมองค์การเปนนอยางมาก^{๕๓}

๒.๔.๓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของชาวไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับกลุ่มคนและฐานะทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ กลุ่มคนที่อยู่ในเมือง มีรายได้ประจำ มีฐานะดี ระดับการศึกษาสูงกว่า

^{๕๑} สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ, จิตวิทยาการสอน, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๙), หน้า ๑๔๙.

^{๕๒} รังสรรค์ ประเสริฐศรี, การวิจัยในชั้นเรียน, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๘), หน้า ๖๘.

^{๕๓} วิเชียร วิทย์อุดม, การจูงใจในองค์กรธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร: คณะบริหารสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์, ๒๕๕๓), หน้า ๔๕.

คนไทยโดยเฉลี่ยทั่วไป มักจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวพักผ่อน โดยอาศัยใช้ข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจท่องเที่ยว พักตามโรงแรมหรือที่พักประเภทธุรกิจการค้า มีแนวโน้มใช้บริการนำเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่น มีความคาดหวังในคุณภาพบริการ และมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างมาก และเมื่อการคมนาคมขนส่งมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นในปัจจุบัน คนกลุ่มนี้บางส่วนจึงสามารถไปท่องเที่ยวได้ง่ายและบ่อยครั้งขึ้น

จากที่กล่าวข้างต้น การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน กระจายรายได้แก่คนในท้องถิ่น ทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น โรงแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ ได้รับประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว ดังนั้นการที่จะดึงนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทราบมูลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยว ทศนคติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยว เป็นผู้ที่มีอำนาจซื้อในการจับจ่ายในการท่องเที่ยว จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาทศนคติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๕ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ เช่น ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ เขาวังคาร เขาลายบัว บุรีรัมย์เป็นเมืองภูเขาไฟมีภูเขาไฟที่ดับแล้ว จำนวน ๖ แห่ง มีปล่องภูเขาไฟที่ชัดเจนโดยเฉพาะที่เขาระโดงในเขตอำเภอเมืองเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำบุรีรัมย์ อ่างเก็บน้ำสนามบินเก่า อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด และอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ วนอุทยานเขาระโดงมีแหล่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ได้แก่ ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้งในต้นเดือนเมษายนของทุกปี กลุ่มเตาเผาเครื่องเคลือบพันปี ศูนย์หัตถกรรมอำเภอนาโพธิ์และศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สนามฟุตบอลช้างอารีนา สนามแข่งรถมอเตอร์สปอร์ตระดับมาตรฐานโลก “Chang International Circuit” และจุดผจญภัยบนการค้ำช่องสายตะกู

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุวรรณ อุชาติ ได้ศึกษาทศนคติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นพบว่า

๑. นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นนั้นมีมูลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง และมูลเหตุจูงใจอื่น ได้แก่ งานเทศกาลดอกกุหลาบเสี้ยนแคนและถนนข้าวเหนียว เทศกาลไหว้พระธาตุขามแก่น และงานเทศกาลไหมและงานกาชาด ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

๒. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวเป็นการให้รางวัลกับชีวิตมีความสัมพันธ์กับมูลเหตุจูงใจในการเดินทางมาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่น หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นต้องการมาท่องเที่ยว เพราะคิดว่าการท่องเที่ยวเป็นการให้รางวัลกับชีวิต

๓. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวเพื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความสัมพันธ์กับเงินทุนที่นักท่องเที่ยวใช้ในการท่องเที่ยวในจังหวัดขอนแก่น หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นจะใช้จ่ายเงินในการท่องเที่ยวเพื่อให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

๔. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวทำให้พัฒนาความเจริญแก่จังหวัดมีความสัมพันธ์กับยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่น หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวจะมาท่องเที่ยว นั้นจะต้องสามารถเดินทางได้สะดวก

๕. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่สูงมีความสัมพันธ์กับเงินทุนที่นักท่องเที่ยวใช้ หมายถึง ถึงแม้การท่องเที่ยวจะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายแต่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นยอมที่จะจ่ายเงินในการท่องเที่ยว

๖. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า การท่องเที่ยวไม่ใช่สิ่งจำเป็นมีความสัมพันธ์กับมูลเหตุจูงใจและเงินทุนที่ใช้ในการท่องเที่ยว หมายถึง แม้การท่องเที่ยวจะไม่ใช่สิ่งจำเป็นแต่นักท่องเที่ยวมีมูลเหตุจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวและยอมที่จะจ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยว

๗. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดการทำลายธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวอยู่ท่องเที่ยว หมายถึง การท่องเที่ยวจะทำให้เกิดการทำลายธรรมชาติถ้านักท่องเที่ยวอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวนั้นเป็นระยะเวลานาน

๘. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่นไม่มีคุณภาพดีพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวอยู่ท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นนั้นนักท่องเที่ยวไม่อยู่นาน เพราะสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่นไม่น่าสนใจ

๙. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวไม่ได้นำรายได้เข้าสู่จังหวัดอย่างที่คิดมีความสัมพันธ์กับเงินทุนที่ใช้ในการท่องเที่ยวและระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวอยู่ท่องเที่ยว หมายถึง

นักท่องเที่ยวอยู่ท่องเที่ยวในจังหวัดขอนแก่นใช้ระยะเวลาที่ไม่นานทำให้เงิน ที่ใช้ในการท่องเที่ยวน้อยตามไปด้วยซึ่งส่งผลให้การท่องเที่ยวของจังหวัด ขอนแก่นไม่นำรายได้เข้าสู่จังหวัดมากนัก^{๕๔}

กล่าวโดยสรุปนั้นคือ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ จะมาท่องเที่ยวโดยมีมูลเหตุจูงใจเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง และมาท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล ซึ่งจะมีทัศนคติเห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นการให้รางวัลกับชีวิต เพื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆทำให้เดินทางมาท่องเที่ยว ดังนั้น ทัศนคติ คือความคิดที่จะท่องเที่ยวซึ่งมีมูลเหตุจูงใจที่แตกต่างกันออกไป ทำให้แสดงออกมาโดยการท่องเที่ยว ซึ่งก็คือพฤติกรรมการท่องเที่ยวนั่นเอง

^{๕๔} จารุวรรณ อุชาติ, ทัศนคติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดขอนแก่น, (ขอนแก่น: วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๔).

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์คือ ๑) ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ๓) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนา โดยการลงภาคสนามในขั้นตอนที่ ๑ และ ขั้นตอนที่ ๒ ด้วยการสนทนากลุ่มและขั้นตอนที่ ๓ เป็นการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นสรุปผลเป็นเชิงพรรณนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง การเลือกพื้นที่ในการวิจัย

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ แผนการดำเนินงานของโครงการวิจัย

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๗ สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยการสำรวจ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีพรรณนา ร่วมกับโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สถานที่วิจัยคือ ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเมืองต่ำ ตั้งอยู่บริเวณบ้านโคกเมือง ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ และชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้ง ตั้งอยู่บนเขาพนมรุ้ง หมู่ที่ ๒ ตำบลตาเป็ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

๓.๑.๑ การศึกษาในเชิงเอกสาร (Documentary Study)

การศึกษาในเชิงเอกสาร ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) รายงานการวิจัย เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ รูปแบบ แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เช่น

- การทักทาย และ การตอบกลับคำทักทาย ภาษาอังกฤษ
- การถามชื่อภาษาอังกฤษ และการตอบ ชื่อจริง ชื่อเล่น
- การถามอายุ ภาษาอังกฤษ และการบอกอายุ
- การถามทุกข์สุข ภาษาอังกฤษ
- การต่อรองราคา ภาษาอังกฤษ
- การขอบคุณ และ ตอบรับคำขอบคุณ ภาษาอังกฤษ
- การขอโทษ และ ตอบรับคำขอโทษ ภาษาอังกฤษ
- การแนะนำสินค้า ภาษาอังกฤษ
- การชมเชย ภาษาอังกฤษ
- การตำหนิ การบ่น การดู การว่า ภาษาอังกฤษ
- การแสดงความคิดเห็น บอกว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ภาษาอังกฤษ
- การบอกว่า ชอบ ไม่ชอบ ภาษาอังกฤษ
- บอกว่าเชื่อ ไม่เชื่อ เหลือเชื่อ ภาษาอังกฤษ
- การถามว่า เข้าใจไหม นึกออกไหม ภาษาอังกฤษ

ตลอดถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรม ดังนี้

๑. ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหนังสือ รายงานการวิจัย และเอกสารอื่นๆ โดยอาศัยแนวคิดที่เกี่ยวกับหลักในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

๒. การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการสร้างองค์ประกอบและเกณฑ์ชี้วัดในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

๓. สรุปผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ ความเป็นมา องค์ประกอบ ของการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในแหล่งชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๓.๑.๒ การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) เพื่อทราบถึงแนวคิด หลักการความเป็นมา รูปแบบ กระบวนการ การกำหนดนโยบายชุมชน ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พื้นที่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเมืองต่ำ บ้านโคกเมือง ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำข้อมูลและสัมภาษณ์ ๒๐ รูป/คน และพื้นที่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้ง ตั้งอยู่บนเขาพนมรุ้ง หมู่ที่ ๒ ตำบลตาเป๊ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำข้อมูลและสัมภาษณ์ ๒๐ รูป/คน ใช้ภาษาประจำถิ่น ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวถือได้ว่าเป็นพื้นที่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นข้อค้นพบจากปรากฏการณ์ในพื้นที่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

๑. ทำการศึกษาและคัดเลือกชุมชน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามความสำคัญของเรื่อง คือ การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๒. ศึกษาข้อมูลในเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อยกับผู้ให้ข้อมูล (Key-informant) ประกอบด้วยกลุ่มประชากร ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเมืองต่ำและในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้ง

๓. ดำเนินการศึกษาวិเคราะห์ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๔. สรุปและนำเสนอผลการศึกษาที่ได้ทั้งจากการศึกษาในเชิงเอกสารและภาคสนาม โดยนำมาวิเคราะห์ตามประเด็นสำคัญ คือ การสื่อสารภาษาอังกฤษ ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ และพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เน้นการนำผลการศึกษาวิจัยมาเผยแพร่ให้ภาครัฐ ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ

๕. วิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษตามหมวดหมู่ของข้อมูลสรุปการวิจัย และนำเสนอกลุ่มเป้าหมายเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพมุ่งเน้นการสัมภาษณ์พ่อค้าแม่ค้า ผู้นำท้องถิ่น ชาวบ้านประชาชนและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา

๑. พ่อค้าแม่ค้าบริเวณชุมชนปราสาทเมืองต่ำ บ้านโคกเมือง ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

๑. นางสุพล เกตุชาติ
๒. นายสวัสดิ์ เกตุชาติ
๓. นายน้อย ชำนาญเทศ
๔. นายธนวัฒน์ อุดรพิมพ์
๕. นางสาวจงจิตร จันทรสามารถ

๒. ผู้นำท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

๑. นายเกอะ อุลิตประโคน	สมาชิกสภา อบต. ม.๒
๒. นายลิป มมประโคน	สมาชิกสภา อบต. ม.๓
๓. นายสิน แป้นอาทิตย์	สมาชิกสภา อบต. ม.๓
๔. นางเสาวภา ซอมประโคน	สมาชิกสภา อบต. ม.๘
๕. นางสาวอรุณี อรรคฮาต	ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. ชาวบ้านประชาชน ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

๑. นางคำ กะประโคน
๒. นางแพงศรี วงจำปา
๓. นางสาวลี พรหมวิจิตร
๔. นางกลม อังคนา
๕. นายทองมาก วิเศษนคร

๔. นักเรียน นิสิตนักศึกษา

๑. นายกันตพล ภูมิประโคน
๒. นายฉัตรชัย พังขี้
๓. นางสาวยอดขวัญ เกล้ารัมย์
๔. นายณัฐพล อั้งจ้อย
๕. นางสาวยุพยง แदनคำศรี

๕. พ่อค้าแม่ค้าบริเวณปราสาทหินพนมรุ้ง ตั้งอยู่บนเขาพนมรุ้ง ตำบลตาเป๊ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

๑. นางทองย้อย ชุมรัมย์
๒. นางนกแก้ว บุญเรือง

๓. นางแพงศรี วงจำปา
 ๔. นางบุญเหลือ ดวงมาลา
 ๕. นายบุญพงษ์ วิเศษสัตย์
๖. ผู้นำท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลตาเป็ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
 จังหวัดบุรีรัมย์
๑. นายละออง พึ่งกิ่ง ผู้ใหญ่บ้าน
 ๒. นายชัยอนันต์ คงบุรินทร์ สมาชิกสภาอบต. เจริญสุข
 ๓. นายบรรจบ วิเศษทรัพย์ สมาชิกสภาอบต. เจริญสุข
 ๔. นายธนนต์ ปานะตะวงค์ ผู้ใหญ่บ้าน
 ๕. นายสมคิด ศรีมะเรือง สมาชิกสภาอบต. เจริญสุข
๗. ชาวบ้านประชาชน
๑. นางจำลอง แป้นนางรอง
 ๒. นางสาวภา จบสักสาย
 ๓. นางละม่อม วรรณสิริวิไล
 ๔. นางมณี ลาจำนง
 ๕. นางแหล่ บุญเรือง
๘. นักเรียน นิสิตนักศึกษา
๑. นายวิระพงษ์ กรงาม
 ๒. นายพุดผิสรรงค์ นอนา
 ๓. นายสุรวิชญ์ สวงรัมย์
 ๔. นายพีระพงศ์ สุมาลี
 ๕. นายสุรศักดิ์ แก้ววิเศษ
๙. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
๑. รศ.ดร.เอกฉันท จารุเมธีชน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๒. รศ.วิเชียร ชาบุตรบุนชริก ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๓. ดร.พฤตฉวี นนท์ตุลา ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๔. พระครูรัตนญาณวิมล, ดร. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๕. พระครูปริยัติธรรมวิบูลย์, ดร. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๖. พระครูสุเมธจันทสิริ,ดร. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา

๗. พระมหาอภิสิทธิ์ วิริโย ป.ธ.๙ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๘. ผศ.ดร. รุ่งสุริยา หอมวัน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๙. ผศ.ดร. วีรกาญจน์ กนกกมลเส ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
 ๑๐. ดร.ญาณินี ภูพัฒน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลจากวรรณกรรม ประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ วารสาร ตำราทางวิชาการ บทสัมภาษณ์ และหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการปฏิบัติงานจริง ในภาคสนามโดยการสนทนากลุ่มและสรุปผล

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีการเก็บเครื่องมือในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและมีการลงภาคสนาม (Field Study) เพื่อกำหนดประเด็นคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก และแนวคิดหลักการ ความเป็นมา รูปแบบ กระบวนการกำหนดรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในพื้นที่เป้าหมาย โดยยึดตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย การสร้างกลยุทธ์แบบมีเครื่องมือแบบกิจกรรมและหลักสูตร การพัฒนากระบวนการกลุ่มที่มี ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ผ่านรูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด บุรีรัมย์ โดยมีการดำเนินการและใช้เครื่องมือที่สำคัญ ได้แก่

๑. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยจัดการสนทนากลุ่ม วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๒ ณ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัด บุรีรัมย์

๒. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการ สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นต่างๆ ซึ่งการเข้าไปมีส่วนร่วมใน ภาคสนามและดำเนินการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างนี้ จะทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นความจริงเพิ่มมากขึ้น โดยผู้วิจัยจะเตรียมแนวคำถามอย่างกว้างๆ มาล่วงหน้า

๓. การอภิปรายกลุ่มย่อย เป็นการสนทนาที่เกิดขึ้นได้โดยทั่วไป โดยไม่เจาะจงเรื่องสถานที่ เช่น การอภิปรายกับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา นิสิตในสถานศึกษา พ่อค้าแม่ค้า นักท่องเที่ยวในบริเวณ สถานที่ท่องเที่ยว

๔. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในสถานศึกษาและชุมชน เช่น กิจกรรมโครงการสัมมนาภาษาอังกฤษ อบรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นทั้งมีการนัดหมายล่วงหน้าและไม่ได้นัดหมายล่วงหน้า

๕. การใช้สื่อบัตรคำศัพท์ (Flash Card) เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในบริบทต่างๆ กัน เช่น การทักทาย การตอบกลับคำทักทาย การถามชื่อภาษาอังกฤษ และการตอบ การถามอายุ ภาษาอังกฤษ และการบอกอายุ การถามทุกข์สุข การต่อราคา การขอบคุณ และ ตอบรับคำขอบคุณ เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้รูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

๖. เทปบันทึกเสียง ใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา นิสิตนักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องเพื่อช่วยบันทึกการสนทนาที่เป็นประเด็นสำคัญๆ ตามวัตถุประสงค์ให้ได้ครบถ้วน โดยมีประเด็นที่ทำการสนทนากลุ่มคือ

ประเด็นที่ ๑ ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมไทย และในชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ สนทนากลุ่มในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเด็นที่ ๒ กระบวนการส่งเสริมการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ สนทนากลุ่มในวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเด็นที่ ๓ ขั้นตอนการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยนำรูปแบบการฝึกภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆมาปรับใช้ สนทนากลุ่มในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องวิจัย

๑. การกำหนดเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

๒. ร่างเครื่องมือการวิจัยตามประเด็นที่กำหนดให้ครบถ้วนทุกตอน

๓. นำเครื่องมือมาตรวจสอบ

๔. แก้ไขเครื่องมือการวิจัยตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

๕. ปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยและจัดทำเครื่องมือการวิจัยฉบับสมบูรณ์

๓.๔ แผนการดำเนินงานของโครงการวิจัย

แผนการดำเนินการวิจัย	เดือน											
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
ประชุมวางแผนการจัดทำเพื่อเตรียมความพร้อม										←→		
กำหนดกิจกรรม และแผนงาน											←→	
ศึกษางานวิจัยตามวัตถุประสงค์โดยการสำรวจพื้นที่		←→										
ศึกษาองค์ความรู้จากการประชุมกลุ่ม				←→								
วิเคราะห์ผลการศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ					←→							
นำเสนอผลงานวิจัยร่างสมบรูณ์							←→					
ปรับปรุงและนำเสนอรายงานวิจัยฉบับสมบรูณ์								←→				

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัย เอกสาร (Documentary Research) เพื่อประมวลองค์ความรู้ ศึกษาแนวคิด หลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดทั้งงานวิจัยที่มีผู้รู้ได้ศึกษาไว้ รวมถึงการเก็บข้อมูลเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อย เป็นต้น

ในส่วนของการวิจัยในภาคสนามเพื่อพัฒนาองค์ความรู้รูปแบบในการนำมาพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยในลักษณะของการวิจัยใน ภาคสนาม (Field Study) โดยดำเนินการใน ๖ ลักษณะ คือ

(๑) ศึกษารวบรวมเอกสาร ชุมความรู้ แบบฝึกและความเป็นมาเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ พัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

(๒) การศึกษากระบวนการพัฒนากิจกรรม ปัจจัยเกื้อกูลต่อการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

- (๓) การบูรณาการรูปแบบ ชุดความรู้ แบบฝึกการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- (๔) การพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านทักษะการสื่อสาร เช่น การพูดและการฟัง การอ่านและการเขียน โดยใช้การวิเคราะห์จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในระดับชุมชน
- (๕) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒ ชุมชน ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบวันและเวลาที่ กำหนดไว้
- (๖) จัดทำผลสรุปจากการวิจัยและประมวลองค์ความรู้และข้อคิดเกี่ยวกับการพัฒนา การสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับชุมชนแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนนำไปสู่การสรุปผล

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาทั้งในเชิงเอกสาร (Documentary Research) และข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อย เป็นกระบวนการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ที่ได้จากการสรุปตามสาระสำคัญด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ตามประเด็นหัวข้อดังนี้

- ดำเนินการศึกษาสภาพปัญหาของการสื่อสารภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์รูปแบบที่นำมาใช้ในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการวิเคราะห์แบบมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย
- สรุปและนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาในเชิงเอกสารและภาคสนามจากการสัมภาษณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ตามประเด็นสำคัญ กล่าวคือ สภาพปัญหาของการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ โดยเน้นการนำผลการวิเคราะห์มาเผยแพร่สู่สังคม ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ
- วิเคราะห์แนวทางการการนำเสนอ แบบฝึกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบของแผ่นคำศัพท์ รวมไปถึงการสร้างเกณฑ์ปฏิบัติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุมชนแหล่งท่องเที่ยว
- สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

๓.๗ การนำเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ประกอบตาราง ภาพถ่ายและการพรรณนาความประกอบการบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสภาพปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษและการนำรูปแบบหรือสื่อการเรียนรู้มาพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในชุมชน เพื่อสร้างการเรียนรู้ในชุมชน รวมไปถึงการสร้างเกณฑ์ปฏิบัติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุมชน โดยเน้นการถอดรูปแบบสื่อการเรียนรู้แบบบัตรคำศัพท์ (Flash Card) เพื่อศึกษาองค์ประกอบรูปแบบกระบวนการวิธีการให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนยิ่งขึ้น

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยตั้งจุดประสงค์ไว้ ๓ ข้อ คือ ๑) ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ และ ๓) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเชิงคุณภาพคือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Positive Sampling) จำแนกผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเมืองต่ำและพื้นที่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้ง ได้แก่ กลุ่มพ่อค้าแม่ค้าบริเวณจำนวน ๑๐ คน กลุ่มผู้นำท้องถิ่น จำนวน ๑๐ คน กลุ่มชาวบ้านประชาชน จำนวน ๑๐ คน นักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน ๑๐ คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน ๑๐ คน สำหรับจุดประสงค์ข้อที่ ๑ และข้อ ๒ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร ส่วนในข้อที่ ๓ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการเก็บข้อมูลพร้อมกับการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดและรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

๔.๑ ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การศึกษาโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อต้องการทราบถึงปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ว่ามีลักษณะและอุปสรรคอย่างไร ตามลำดับดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สาเหตุที่ทำให้คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ หรือพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้น้อย คือ การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษก็ไม่ใช่อาราชการของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ บางบริษัทเท่านั้นที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดกับชาวต่างประเทศ^๑

สาเหตุหลักที่คนไทยเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คือ เรื่องหลักไวยากรณ์ จำได้เล็กน้อย ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ซ้ำซ้อนสับสน คำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ ๑. การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ซ้ำก็กลัวฝึกฝน ไม่ซ้อมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมออย่างเป็นประจำจะทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ๒. การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเกิดจากการเขินอาย ไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง กลัวออกเสียงผิด ๓. การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้อังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งระยะเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมีการดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว ๔. การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้างแกรมมาร์ (Grammatical Structure) แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย ๕. การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เมื่อไม่ได้ใช้บ่อย ๆ หรือนาน ๆ ไป ก็มีโอกาสในการลืมและไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้^๒

ประเด็นถัดมาคือ คนไทยมีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

^๑ อรรถพรณ ฤทธิ์มัน และบัลลังก์ โรหิตเสถียร, (๒๕๕๙), แฉลงข่าวการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค. Retrieved from <http://www.moe.go.th/websm/2016/mar/135.html>,

^๒ เนตรปรียา ชุมไชโย, เรียนภาษาอังกฤษกันเข้าไป แต่พูดไม่ได้สักที, (กรุงเทพฯ : สดสัปดาห์สำนักพิมพ์, ๒๕๔๕).

และคนไทยชอบนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ^๓ การอ่อนด้อยในภาษาอังกฤษ เพราะคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยไม่ได้เน้นการฝึกพูด การออกเสียง หรือสนทนาด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จะใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเฉพาะในช่วงที่มีการเรียนเท่านั้น แม้ว่ารัฐบาลไทยจะมีการสนับสนุนงบประมาณทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และคนไทยก็มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่า ๑๐ ปี ก็ยังมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ คือไม่สามารถพูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากคนไทยมีการคิดประโยคหรือคำพูดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงคิดเป็นภาษาอังกฤษ เพราะความไม่เคยชิน หรือไม่ได้มีการฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ บางครั้งการที่คนไทยพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ นั่น อาจเกิดจากความไม่กล้าที่จะพูดกับฝรั่ง การพูดผิด ๆ ถูก ๆ พอเห็นฝรั่งก็เดินหนีไม่กล้าที่จะพูดด้วย การไม่กล้าออกเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ เหมือนที่ฝรั่งพูด เพราะอายุที่จะออกเสียงแตกต่างจากคนไทยด้วยกัน ซึ่งภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียง ทำเสียงสูง เสียงต่ำตามลักษณะของข้อความ เช่น การบอกเล่า คำสั่ง หรือคำขอร้อง หรือการปรับเปลี่ยนตามอารมณ์ของผู้พูด อีกทั้งปัญหาที่เกิดอาจมาจากการไม่คุ้นเคยในการฟัง การฟังไม่ทัน ทำให้รู้สึกอึดอัดที่จะสนทนากับฝรั่งหรือชาวต่างชาติ และการกลัวเสียหน้าถ้าหากพูดผิด หรือการถูกหัวเราะเยาะจากเพื่อนฝูง ผู้ใกล้ชิดสนิทสนม จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่กล้าและไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ^๔

จากหลักฐานเอกสารและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และบุคลากรทางการศึกษา สามารถสรุปและจัดกลุ่มของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษออกเป็นทั้งหมด ๔ เรื่อง คือ ๑. การไม่มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษ และไม่ได้ฝึกฝน เป็นข้อมูลปัญหาที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๑๙ คน คิดเป็น ๑๐๐% ๒. ความอาย กลัว และประหม่าในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็น ๖๖% ๓. การไม่รู้คำศัพท์ จำนวน ๖ คน คิดเป็น ๕๐% ๔. ไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน ๔ คน คิดเป็น ๒๕% และ ๕. การไม่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องสินค้าและบริการ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็น ๒๕% กลุ่มตัวอย่างแต่ละท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเป็นข้อแรก คือ การไม่มีโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ และการไม่ได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างข้อความการให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

^๓ ฌัญฐันรี ฤทธิรัตน์, ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย, Problems and Obstacles to Developing English Speaking Skill of Thai University Students, Graduate Research Conference, Khonkaen University, 2014.

^๔ เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์ และริช โมนา, คู่มือฝึกอังกฤษเพื่อพูดกับฝรั่ง, (กรุงเทพมหานคร: The Knowledge Center, 2550).

ปัญหาหลักของการพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ คือ โอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ การแทบจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเลย การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวัน หรือในชีวิตประจำวันห่างหายจากการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานานมาก นาน ๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้าง แบบงูๆ ปลาๆ พูดแบบง่าย ๆ แค่นี้ก็พอ ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมาก และไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีบ้างที่ต้องเขียนภาษาอังกฤษทางอีเมล เพราะมีปัญหาทางการพูดภาษาอังกฤษ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารให้ลูกค้าหรือผู้บริหารชาวต่างชาติเข้าใจเหมือนเมื่อก่อนที่ได้พูดภาษาอังกฤษทุกวัน มีการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเฉลี่ยต่ออาทิตย์ คือ ๑-๒ ครั้งเท่านั้น หรือการเจอลูกค้าต่างชาติด้วยการพูดภาษาอังกฤษ เฉลี่ยปีละ ๑-๒ ครั้ง ถ้าได้พูดทุกวันจะทำให้พูดได้คล่อง พูดได้ดีขึ้นไม่ค่อยได้พูดภาษาอังกฤษเหมือนเมื่อก่อน ทำให้ต้องคิดก่อนพูด พูดได้ช้าลง ความคล่องลดลง ใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบการเขียนมากกว่า เพราะมีเวลาทบทวน หาข้อมูลหรือคำศัพท์ได้ไม่เหมือนพูดที่ต้องโต้ตอบหรือพูดภาษาอังกฤษทันที การใช้ภาษาอังกฤษในการพูดไม่ได้ใช้ทุกวัน ไม่ได้ฝึกฝนประจำ ทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เวลาจะพูดต้องใช้เวลาในการคิด คำศัพท์ ไวยากรณ์ สำนวน หรือรูปแบบประโยคที่เป็นทางการเชิงธุรกิจ และไม่ทางการของภาษาอังกฤษก่อนจะพูดทุกครั้ง ต้องคิดคำพูด ในรูปแบบประโยคภาษาไทยก่อนแล้วจึงคิดในรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดประจำหรือทุกวัน ทำให้ลืม ขาดความชำนาญในการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาหลักของประเทศไทย การที่จะพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติได้ จำเป็นต้องมีการพูดภาษาอังกฤษเป็นประจำ สม่ำเสมอ และมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะทำให้เกิดความชำนาญในการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วและถูกต้อง^๕

ปัญหาที่สำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ทำงานและบ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมื่อไทย ถ้ามเส้นทาง ถ้ามเรื่องสถานที่ เป็นต้น การที่คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเท่านั้น สิ่งสำคัญ คือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้คล่องแคล่ว หรือไม่ได้เลย และบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูดติดขัด หรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้

^๕ สัมภาษณ์ รศ. ดร. เอกฉันท จารุเมธีชน เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออกและบางครั้งไม่เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึง การไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์อย่างจำกัด พื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ก็ค่อนข้างจำกัด การไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำ ทำให้เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้น ๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะ ทักษะ หรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน^๖

ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คนไทยมีความกลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษและเกิดความประหม่าจนลืมนำคำศัพท์ มีความเขินอายที่จะสื่อสาร มีความกังวลว่าจะฟังความหมายผิดเพี้ยนไป และไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ ความอาย กลัว และประหม่าในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของคนไทย เพราะอายคนรอบข้างหรือเพื่อนร่วมงานจะได้ยินสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษหรือเสียงที่ตนเองพูดภาษาอังกฤษไม่ไพเราะ ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผิด หรือพูดประโยคภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง แล้วนำไปวิจารณ์ในด้านไม่ดี หรือนำไปพูดให้เป็นเรื่องตลกในที่ทำงาน และกลัวเพื่อนร่วมงานคนรอบข้างจะหัวเราะเยาะ หรือรู้ว่าตนเองพูดภาษาอังกฤษผิด ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ อาย สำเนียงไม่ดี ออกเสียงภาษาอังกฤษไม่รู้ถูกไหม ไม่อยากให้คนอื่นหรือคนรอบข้างได้ยิน ถ้าอยู่คนเดียวก็อาจจะกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น กลัวจะพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง กลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ กลัวชาวต่างชาติไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูดและส่งผลกระทบให้ลูกค้าชาวต่างชาติไม่พอใจหรือตำหนิตนเอง อีกทั้งเกิดความประหม่าเมื่อรู้ว่าต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ ทำให้ต้องหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติโดยตรงหรือพยายามหาช่องทางอื่นในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เช่น ซึ่ไปที่บุคคลอื่นที่อาจพูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ช่วยในการพูดภาษาอังกฤษแทน แทนที่จะเผชิญหน้าด้วยการพูดภาษาอังกฤษโดยตรง การไม่รู้คำศัพท์เช่นกัน กล่าวคือ มีความรู้ทางด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ไม่รู้คำศัพท์ที่จะใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ มีความรู้ทางด้านคำศัพท์น้อย รู้แค่เฉพาะคำศัพท์ที่คุ้นเคย ทำให้ไม่รู้คำศัพท์ที่ใช้พูดสื่อสาร หรือไม่สามารถพูดโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้^๗

การไม่รู้หลักไวยากรณ์และไม่รู้คำศัพท์จึงทำให้ไม่สามารถสร้างประโยคสนทนาได้ เพราะขาดโอกาสในการฝึกฝนและมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่มากพอ การไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พื้นฐานความรู้

^๖ สัมภาษณ์ รศ.วิเชียร ชาบุดรบุญทริก เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

^๗ สัมภาษณ์ พระครูสุเมธจันทสิริ,ดร. เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

ด้านไวยากรณ์มีค่อนข้างจำกัด การไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้น ๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะ ทักษะ หรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างมาก เรื่องไวยากรณ์ก็มีกังวลบ้าง แต่บางกรณีชาวต่างชาติคงไม่ซีเรียสเรื่องนี้สักเท่าไร แต่ต้องการให้สื่อสารได้และเข้าใจก็พอแล้ว^{๔๔}

๔.๒ รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

ในการวิจัยเพื่อให้มีกระบวนการการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษและแหล่งเรียนรู้ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจถึงการศึกษาการวิธีการ เทคนิค รูปแบบไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นรูปธรรมและเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ทันโลกทันสมัย เพื่อจะได้วางแผนงานให้ดีขึ้นและเพียงพอที่จะช่วยให้สามารถแสวงหาข้อสรุป ให้เกิดมรรคผลที่แท้จริง สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สามารถสร้างรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ๓ รูปแบบหลักๆ ได้แก่

๔.๒.๑ รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการดูภาพยนตร์ต่างประเทศ

ในส่วนของการฟังและพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในส่วนของการฟัง คนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถจับใจความสำคัญของบทสนทนาได้ เนื่องจากการสื่อสารใช้ภาษาอังกฤษ เสียงพูดเร็วและใช้สำเนียงภาษาอังกฤษทั้งอเมริกันอิงลิชและบริติชอิงลิช ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษแบบภาษาแม่ ในการฟังภาษาอังกฤษที่สำคัญได้นั้นต้องแยก Content Words ออกจาก Function Words ให้ได้ เพื่อจะได้รู้ว่าคำไหนในบทสนทนาเป็นคำสำคัญที่ผู้สนทนาต้องการพูด โดย Content Words จะประกอบด้วย คำนาม (Nouns), กริยาแท้ (Principle Verbs), คำคุณศัพท์ (Adjectives), และคำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs) ส่วน Function Words จะได้แก่ คำสันธาน (Conjunction), คำนำหน้านาม (Article), คำสรรพนาม (Pronoun) ดังนั้นสิ่งที่ผู้ฟังต้องให้ความสนใจ คือ คำที่เป็น Content Words ต่างๆ การพูดภาษาอังกฤษของฝรั่งยังมีหลายสิ่งที่คนไทยต้องเรียนรู้ ถ้า

^{๔๔} สัมภาษณ์ ผศ.ดร. รุ่งสุริยา หอมวัน เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

อยากจะพูดและฟังได้เหมือนเจ้าของภาษา เช่น การกร่อนเสียง คำว่า History จะไม่อ่านว่า ฮีส-ทอ-รี แต่จะอ่านว่า ฮีสทรี และคำว่า Victory จะไม่อ่านว่า วิค-ทอ-รี แต่จะอ่านว่า วิค-ทรี เป็นต้น อีกทั้งประโยคต่างๆ จะมีการออกเสียงสูงต่ำต่างกัน (Intonation) เช่น ประโยคบอกเล่า เสียงจะต่ำ แต่ถ้าเป็นประโยคคำถามนั้นเสียงจะต้องสูง นอกจากนี้ยังมี Question tag ที่ฝรั่งชอบใช้กันมากด้วย ส่วนที่เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับคนไทยคือการเชื่อมเสียง เนื่องจากจะทำให้ฟังยากมาก ว่าฝรั่งพูดอะไร เช่น ประโยค She liked all of it. จะอ่านว่า She like dal to fit หรือ too often จะอ่านว่า too-wofen เป็นต้น เพราะการดูภาพยนตร์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริง เป็นการฝึกการออกเสียง ฝึกเลียนแบบสำเนียงจากตัวละคร การดูภาพยนตร์แบบที่มีคำบรรยายข้างใต้เป็นภาษาอังกฤษ และจะกดหยุดตรงคำหรือประโยคที่ชอบ และฝึกออกเสียงตาม การใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้คนไทยประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ เนื่องจากภาพยนตร์ต่างประเทศใช้วิธีการดูหนังฟังภาษาอังกฤษ และในบางครั้งถ้าอ่านบทแปลเป็นภาษาอังกฤษไปด้วย จะช่วยให้ทราบลักษณะการออกเสียงของศัพท์ หรือประโยคต่างๆ และยังช่วยให้เราเห็นภาษาพูดเป็นตัวอักษร รวมทั้งเห็นคำแสดงสำนวนและรูปประโยคที่เจ้าของภาษานิยมใช้กัน เมื่อใดที่ฟังไม่ทันเรายังสามารถย้อนกลับไปดูฉากนั้นซ้ำได้อีกด้วย และเมื่อหัดฟังบ่อยๆ เราจะเดาความหมายของศัพท์ใหม่หลายคำได้เองโดยไม่ยากนัก พร้อมทั้งจะคุ้นกับสำเนียงภาษาอังกฤษมากขึ้น^๙

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็จะเป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้ความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่นามธรรมยังสามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น เมื่อถูกสื่อสารตัวละครทั้งนั้น โดยคุณสมบัติของภาพยนตร์ที่สามารถพรรณนาหรือบรรยายกระบวนการที่ซับซ้อนให้เห็นได้อย่างเข้าใจง่าย เช่น การทำงานของเครื่องจักรกล อีกทั้งยังเน้นส่วนที่สำคัญ ๒ อย่าง คือ สีหรือเสียงและใช้จินตนาการอย่างไม่มีขอบเขต จึงส่งเสริม

^๙ ชิตล ยานารมย์, การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๑ โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ (Developing English Listening-Speaking Skills of the M.๕/๑ Students Through English Movies), ๒๕๕๘.

จินตนาการและการตีความหมายที่เป็นนามธรรมของผู้ชมได้ ด้วยประโยชน์และข้อดีของการใช้ภาพยนตร์ที่ได้กล่าวมาให้ผู้เรียนได้ชมภาพ พร้อมกับได้ฟังสำเนียง น้ำเสียงจากเจ้าของภาษา เรียนรู้ประโยคที่ใช้ในชีวิตจริงและจดจำสำเนียงจากเจ้าของภาษา เข้าใจความหมายของภาษาพูด ภาษาท่าทางที่ปรากฏในภาพยนตร์ และเข้าใจบทสนทนาโต้ตอบกันในสถานการณ์ต่างๆ มากขึ้น เข้าใจภาษาและความหมายเมื่อเห็นท่าทาง อิริยาบถของตัวละคร เข้าใจอารมณ์จากภาพที่ได้และเสียงที่ได้ยิน มีอารมณ์ร่วม เพลิดเพลิน และสนุกสนาน จูงใจให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจในการที่จะพูดภาษาอังกฤษ^{๑๐}

๔.๒.๒ รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เป็นฐานมีความหลากหลายรวม ๘ สถานการณ์ด้วยกัน คือ การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อขอเชื้ (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- การบอกทิศทาง (Giving Directions) เช่น

คำถาม: Excuse me. Could you please tell me where the restroom is? (ขอโทษนะคะ ช่วยบอกทางไปห้องน้ำหน่อยได้ไหมคะ) เป็นต้น

คำตอบ: Go along this way until... (ตรงไปตามทางนี้จนถึง...) Keep walking until you see...(เดินไปเรื่อยๆ จนกว่าคุณจะมีมองเห็น...) เป็นต้น

- การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) เช่น

คำถาม: What does + คน + look like? What's + คน + like? (... มีหน้าตาเป็นอย่างไร)

คำตอบ: He / she + Verb to be + Adjective. เขา/หล่อนมีลักษณะ...

- การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) เช่น

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผศ.ดร. วีรกาญจน์ กนกกุลเมส เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

What should I do? วอท ชูด ไอ ดู	ฉันควรทำอะไรดี
You should ... ยู ชูด ...	คุณควรจะ

- การพุดนัดหมาย (Making an appointment) เช่น

I need to make an appointment with you for business discussion. (ผมต้องการนัดพบคุณเพื่อปรึกษาเรื่องธุรกิจ)

Could I see you sometime this week? (ผมขอพบคุณสัปดาห์นี้ได้ไหม)

Could I make an appointment to see you next week? (ผมขอนัดคุณสัปดาห์หน้าได้ไหม)

- การพุดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and giving opinion) เช่น

Asking for Opinions การถามความคิดเห็น

- What's your opinion?
- What are your ideas?
- Do you have any thoughts on that?
- How do you feel about that?
- What do you think?

- การพุดต่อรองราคา (Bargaining the price) เช่น

ต่อรองราคาภาษาอังกฤษ – สำหรับคนซื้อ

That's too expensive! Let's do ๒๕๐ Baht- แพงไปนะพี่ เอาเป็น ๒๕๐ บาทละกัน (มาถึงก็โจมตีเลย)

Can you go any lower? – ลดให้อีกหน่อยเหอะนะ พลีสสสส

ต่อรองราคาภาษาอังกฤษ – สำหรับคนขาย

It's a rock-bottom price – เป็นสำนวนครับ rock bottom หมายถึง “ต่ำที่สุด” หมายถึงสินค้านี้ราคาอภิมหาถูกโคตรๆ ไม่สามารถถูกไปได้มากกว่านี้อีกแล้ว (ขนาดนั้น ๕๕๕)

A ๑๐% discount. That's the best I can do for you – พี่ลดให้แค่ ๑๐% นะน้อง ลดสุดๆแล้วเนี่ย

That's all I'm willing to pay – ผมให้ได้แค่นี้ละ เต็มทีละ

- การพูดเพื่อเชื้อเชิญ (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) เช่น

I should like to invite you to have lunch at my home next week.

(ไอ ชูด ไลค ทู อินไวท์ ยู ทู แอ็ฟ ลันว แอท มาย โฮม เน็กช วี)

ผมอยากจะเชิญคุณไปรับประทานอาหารกลางวันที่บ้านผมสัปดาห์หน้า

I should like to have you come to my birthday party this evening.

(ไอ ชูด ไลค ทู แอ็ฟ ยู คัม ทู มาย เบิร์ธเดย์ ปาร์ตี้ อีส อีฟนิง)

ผมอยากเชิญคุณมาร่วมงานเลี้ยงวันเกิดของผมเย็นวันนี้

Would you like to go to the movies next Sunday?

(วูด ยู ไลค ทู โก ทู เรอะ มูวีส เน็กซท ซันเดย์)

คุณจะไปดูหนังวันอาทิตย์หน้าไหมครับ

การตอบรับคำเชิญ (Accepting invitation)

Thank you. I shall be glad to.

(แธ็งกิว ไอ แชล บี แกล๊ด ทู)

ขอบคุณครับ ผมยินดีจะไปตามคำเชิญครับ

Thank you. That's very kind of you. I'd love to.

(แธ็งกิว แอ็ทส เวย์ ไคนด์ ออฟ ยู ไอด เลิฟ ทู)

ขอบคุณครับ นั่นเป็นความกรุณาของคุณอย่างมากเลยครับ ผมยินดีจะไปครับ

การปฏิเสธคำเชิญ (Refusing Invitation)

I'm sorry but I have another engagement.

(ไอม ซอร์รี บัท ไอ แอ็ฟ อะนัธเธอร์ อินแกจเม้นท)

ผมเสียใจจริงๆ ครับ ผมมีนัดก่อนหน้านี้อแล้ว

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานนี้มีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน ได้ทบทวนโครงสร้างของหน้าที่ทางภาษา ผู้เรียนมีความสนุกสนาน ฝึกภาษาได้อย่างไม่เคร่งเครียด ทำให้ได้เรียนรู้ภาษาอย่างมีความสุข มีโอกาสได้ฝึกฝนหลากหลายสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าจะให้ได้ผลดีมากยิ่งขึ้น สถานการณ์นั้นๆ จะต้องเชิญชาวต่างชาติให้มาพูดคุยสนทนากับผู้เรียน หรือนำผู้เรียนออกไปฝึกพูดภาษาอังกฤษนอกสถานที่ในแหล่ง

ท่องเทียวในท้องถิ่น เน้นการฝึกฝนคำศัพท์ สำนวน การออกเสียง และรูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง^{๑๑}

๔.๒.๓ รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บัตรคำศัพท์

การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์ เรียนรู้ด้านคำศัพท์อย่างสมดุลกัน คำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ช่วยทำให้การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษน่าสนใจ คำศัพท์ส่วนใหญ่อยู่ในพจนานุกรมมีจำนวนมาก ผู้เรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ทุก คำ แต่การที่จะจำคำศัพท์ได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการจำและความเข้าใจรูปแบบการ ใช้ตลอดจนความจำเป็นในการใช้คำศัพท์นั้นๆ อีกด้วย ซึ่งวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีคือ การ ใช้บัตรคำศัพท์ที่มีรูปภาพที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวด ทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง^{๑๒} สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การ เรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและ กลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม การใช้บัตรคำศัพท์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถ ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านดีขึ้น คล่องขึ้น ไม่อ่านตะกุกตะกัก จนพัฒนาไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่ ถูกต้อง

บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น บัตร คำศัพท์สามารถใช้สอนคำศัพท์ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ซึ่งคำศัพท์นั้นอาจจะเป็นคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ สัตว์ คำคุณศัพท์ อาชีพ สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์แสดงให้เห็นความหมายที่ เฉพาะเจาะจงของคำศัพท์นั้นๆ ผู้สอนสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้บัตร คำศัพท์ในการสอนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกฝนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกเขียน เป็น วิธีการที่มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ภาษาอังกฤษได้สอดคล้องยิ่งขึ้น

ตัวอย่างบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบ่งตามหมวดหมู่

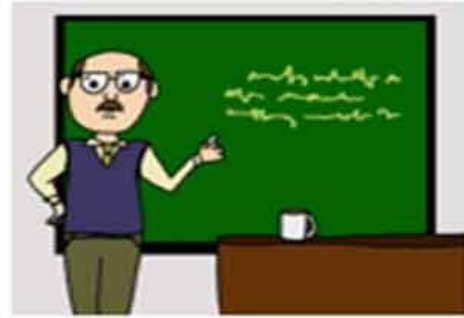
บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ

^{๑๑} สัมภาษณ์ พระมหาอภิสิทธิ์ วิริโย ป.ธ.๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

^{๑๒} สุวิทย์และอรทัย มูลคำ, 21 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, ๒๕๕๕), หน้า ๒๑.

FARMER

TEACHER

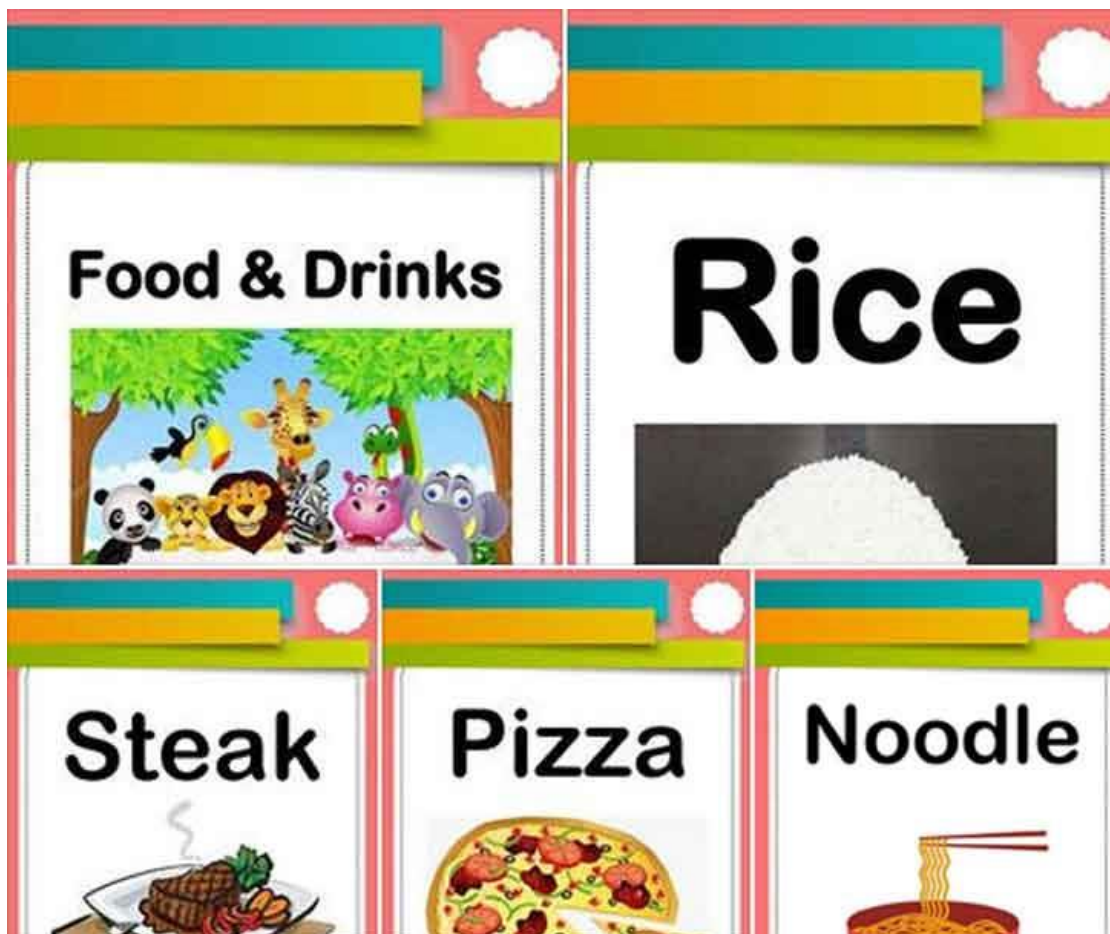

DOCTOR

NURSE

ภาพประกอบที่ ๑ บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ

ภาพประกอบที่ ๒ บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร

๔.๓ วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

๔.๓.๑ พัฒนารูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ชุมชน

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ ๓ รูปแบบดังกล่าวคือ การฝึกทักษะการสื่อสารโดยการดูภาพยนตร์ต่างประเทศ การฝึกโดยการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และการใช้บัตรคำศัพท์ เป็นวิธีการและการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามอัธยาศัย เพราะว่าการศึกษาหรือการเรียนรู้เพื่อจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองนั้นมีอัธยาศัยเป็นการจัดสภาพแวดล้อม และปัจจัยที่เกื้อหนุน ทั้งสื่อ แหล่งความรู้ บุคคล สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เรียนฝึกพัฒนา

ตามความสนใจ ความพร้อม โอกาส แต่กระนั้นก็ตามก็อาจเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจไว้ล่วงหน้าก็ได้ เป็นแหล่งที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึง สนับสนุนระบบ และวัสดุการสอน ตลอดจนสิ่งแวดล้อม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นพัฒนาและเจริญก้าวหน้ามาจากความสนใจเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน และ กระบวนการสื่อสาร แต่แหล่งการเรียนรู้จะไม่ใช่เพียงเครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุที่ใช้ในกระบวนการ เรียนรู้และการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบุคคล งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลได้ มีความเหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในการร่วมกิจกรรมการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เป็นผู้ปฏิบัติและเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาพฤติกรรมและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และสามารถนำบทสนทนาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เป็นการจัดให้มีเรียนรู้ที่เกื้อหนุนให้ชุมชนได้มีแนวทางในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุคที่ใช้รูปแบบทั้ง ๓ มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้สิ่งที่มีอยู่ในสังคมรอบ ๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น จากประสบการณ์ ผู้นำชุมชน จากศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้อันในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง ซึ่งสัมผัสและจับต้องได้ ทั้งนี้ความสำคัญของการเรียนรู้ไม่ได้มีเฉพาะต่อสมาชิกในชุมชนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบุคคลทั่วไปได้ใช้ประโยชน์จากเทคนิคและวิธีการดังกล่าวเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และก่อให้เกิดการบันทึกข้อมูลชุมชนที่เป็นระบบด้วย

๔.๓.๒ องค์ความรู้ที่เกิดจากการวิจัย

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการถ่ายทอดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือการแบ่งปันความรู้หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของคนในองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยการถ่ายทอดและเผยแพร่ความรู้ไปยังบุคคลอื่น และรับเอาความรู้จากบุคคลและแหล่งต่างๆ ทั้งที่เป็นความรู้ฝังลึก และความรู้แจ้งชัด ด้วยกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้รูปแบบต่างๆ เช่น การประชุม การร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เป็นต้น มาเพิ่มพูนความรู้ของตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคนิคและวิธีการเรียนรู้

พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ออกจะเป็นเรื่องไกลตัวตามความคิดของคนไทยทั่วไป แต่เมื่อได้มีการพูดคุยและเปลี่ยนเรียนรู้ การสาธิต แนะนำแนวทาง ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันแล้ว จึงเปลี่ยนแนวคิดและห้วมาสนใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความสำคัญในด้านการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาคน การสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

๑. ด้านการพัฒนาอาชีพ เป็นการพัฒนาประสิทธิภาพของงานที่ทำอยู่ให้ดียิ่งขึ้นด้วยการใช้ทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษรวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ มีการเขียนป้ายหน้าร้าน ป้ายสินค้า แนะนำบริการต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ โดยการพัฒนาความรู้ของบุคคลในระดับครอบครัว ให้เป็นความรู้ของเครือข่าย และเป็นความรู้ของชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนและการสร้างสรรค์สังคม ความรู้ในเวลาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสื่อสารภายในชุมชน การต่อยอดความรู้ และการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยมุ่งสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ เช่น การบันทึกความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงานที่เรียกว่าการสอนงาน และการเรียนรู้ข้ามสายงาน เป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี และการใช้กลไกการสื่อสารและการยอมรับเพื่อเพิ่มคุณค่าให้แก่สมาชิกที่เผยแพร่ความรู้ และสมาชิกที่นำความรู้ไปใช้ เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขัน โดยศึกษาจากแนวทางปฏิบัติที่ดีของชุมชนอื่นหรือส่วนงานอื่นเพื่อนำมาพัฒนาประสิทธิภาพงานของตน

๒. ด้านการพัฒนาคน โดยการสร้างเครือข่ายด้านความสัมพันธ์ของคนในชุมชน และเครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้การสร้างเครือข่ายหมายถึงการทำให้มีการติดต่อ และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อน ที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่า สร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบติดต่อด้วยการเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่นการส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อ แต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย เช่น เว็บไซต์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นช่องทางการสื่อสารที่มีการนำเว็บบอร์ดมาอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มคนที่เป็สมาชิกอื่นๆ

๓ ด้านการสร้างองค์ความรู้ เป็นวงจรความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาที่เรียกว่านวัตกรรม นวัตกรรมมีทั้งนวัตกรรมที่คิดขึ้นใหม่ทั้งหมดและนวัตกรรมส่วนเพิ่มเพื่อปรับปรุงกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของของชน เช่น การมีบัตรคำศัพท์ไว้เพื่อทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในเวลาที่มิชชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวไปชุมชน แต่ละร้านค้า และ ความรู้ในด้านการแนะนำตนเอง แนะนำสินค้าและบริการ เป็นต้น

ลักษณะรูปแบบในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งสามอย่างที่ปรากฏในพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ ถือเป็นจุดแข็งและศักยภาพที่สามารถนำชุมชนไปสู่โอกาสของการพัฒนา ซึ่งทุกอย่างมี เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ทั้งสองแห่งคือ ธรรมชาติเมืองต่ำและ ธรรมชาติพนมรุ้ง ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำมาหากิน ความเป็นอยู่ ที่ปรากฏอย่างเห็นได้ชัดใน สถานการณ์ที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในบริเวณชุมชนดังกล่าว ประกอบกับ พื้นที่ที่มีความน่าสนใจเป็นแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานที่มียุหลายร้อยปี เต็มไปด้วยการมีวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมที่เหมือนหรือคล้ายกันนั้นได้ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วทุกมุมของมาให้มาสัมผัสและดื่มด่ำ กับวัฒนธรรมประเพณีในชุมชน ได้ทำให้คนในชุมชนเข้มแข็ง สามัคคี และเป็นนำหนึ่งอันเดียวกันได้อย่าง กลมกลืน อันส่งผลให้เกิดขึ้นของทุนทางสังคม ที่เป็นไปในลักษณะของการช่วยเหลือกันและกัน ส่งผลให้ ชาวบ้านมีความร่วมมือในทุกๆกิจกรรมของชุมชนโดยเฉพาะการหันมาสนใจในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น และจะกลายเป็นบรรทัดฐานทางสังคมของชุมชนอันจะเป็นความพยายาม ที่จะสืบทอดไปสู่คนรุ่นหลังต่อไป

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในประเด็นที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยตั้งจุดประสงค์ไว้ ๓ ข้อคือ ๑) ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ และ ๓) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเชิงคุณภาพคือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Positive Sampling) จำแนกผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ กลุ่มพ่อค้าแม่ค้า จำนวน ๑๐ คน กลุ่มผู้นำท้องถิ่น จำนวน ๑๐ คน กลุ่มชาวบ้านประชาชน จำนวน ๑๐ คน นักเรียน นิสิตนักศึกษา จำนวน ๑๐ คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน ๑๐ คน รวมเป็น ๕๐ คน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ กระบวนการและแผนการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงสรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการศึกษาวิจัย

๕.๑.๑ ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษก็ไม่ใช้ภาษาราชการของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ชำซ้อนสับสน คำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ ๑. การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ชี้แจงฝึกฝน ไม่ซ้อมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมอเป็นประจำจะทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ๒. การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเกิดจากการชินอายุ ไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง กลัวออกเสียงผิด ๓. การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้

ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งระยะเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมีการดูหนัง ฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว ๔. การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย ๕. การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวัน หรือในชีวิตประจำวัน ห่างหายจากการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานาน นาน ๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้างแบบงูๆ ปลา ๆ พูดแบบง่าย ๆ แค่นี้ก็พอ ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมาก สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ทำงานและบ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมื่อไทย งาม เส้นทาง งามเรื่องสถานที่ เป็นต้น การที่คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเท่านั้น สิ่งสำคัญ คือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้คล่องแคล่ว หรือไม่ได้เลย และบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูดติดขัด หรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออกและบางครั้งไม่เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์อย่างจำกัด และการไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้นๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะ ทางกร หรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างมาก

๕.๑.๒ ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชน สามารถสร้างรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ๓ รูปแบบ แบบที่ ๑ ใช้การดูภาพยนตร์ต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้ง

ภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็เป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่า ตื่นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่นวนคิดที่เป็นนามธรรมยัง สามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น แบบที่ ๒ ใช้การจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อ ขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูด เพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อซื้อเชิญ (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจาก หลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริง และเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แบบที่ ๓ ใช้บัตรคำศัพท์ ที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องทีละหมวด ทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็น หมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็น พฤติกรรม การใช้บัตรคำศัพท์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมี พัฒนาการอ่านดีขึ้น คล่องขึ้น ไม่อ่านตะกุกตะกัก จนพัฒนาไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นวิธีการ ที่มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ภาษาอังกฤษได้สอดคล้องยิ่งขึ้น

๕.๑.๓ วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดบุรีรัมย์

ผลจากการวิจัยพบว่า การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุคที่ใช้รูปแบบทั้ง ๓ มาผสมผสาน ในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการ พัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้อสิ่งที่มีอยู่ในสังคมรอบ ๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น จาก ประสบการณ์ ผู้นำชุมชน จากศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ใน ลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการ พัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็น อีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจาก ประสบการณ์ตรง

ข้อจำกัดของรูปแบบพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

๑. การจัดการ (Management) ผู้สอนที่จัดการเนื้อหาในการนำมาพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต้องมีการจัดระบบและการจัดกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่ดี
๒. การเพิ่มพูนความรู้ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าแม่ค้าในชุมชน ภายหลังจากการสัมภาษณ์และแนะนำวิธีการในการเพิ่มพูนทักษะการใช้และการเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่มีเวลา โอกาสในการจัดการทบทวนเนื้อหาความรู้ที่ตนเองได้รับมาอีก

การประยุกต์ใช้รูปแบบพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

๑. ต้นทุนน้อย การวางแผน การเตรียมเนื้อหาในการสัมภาษณ์ แนะนำแนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษ รวมทั้งการออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนที่จะนำมาใช้ในศูนย์ซึ่งงบประมาณจำนวนไม่มาก
๒. รูปแบบที่ใช้ในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้กับทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะวิชาสอนภาษาอังกฤษ

๕.๒ การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาสำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษ คือ ไม่มั่นใจกลัวพูดผิด ใช้เวลานานในการคิดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงเรียงเป็นภาษาอังกฤษ ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, อาย, เขิน และกลัวพูดติดขัด ตะกุกตะกัก ปัญหาด้านไม่มั่นใจกลัวพูดผิด จนมีผลทำให้เกิดความอาย, เขิน โดยปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากตัวกลุ่มตัวอย่างเอง เช่น รู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ คิดคำศัพท์ไม่ออก ทำให้ขาดความมั่นใจ และรู้สึกกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ กลัวว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตัวเองต้องการจะสื่อ ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับตนเองที่มาจากความสามารถในการใช้ภาษา และความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศให้เข้าใจได้ เมื่อมีปัญหาด้านการใช้ภาษา ทำให้เกิดความกังวล และขาดความมั่นใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ภาษาอังกฤษไม่เกิดการพัฒนา
๒. รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความหลากหลาย ทั้งการฝึกจากการดูภาพยนตร์ การใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้บัตรคำศัพท์เป็นแนวทางในการได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เป็นผู้ปฏิบัติ และเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนา

พฤติกรรมและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับคนอื่น ๆ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง จากการสังเกตการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจและมีความตั้งใจในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง ซึ่งสัมผัสและจับต้องได้

๓. การจัดให้มีเรียนรู้ที่เกื้อหนุนให้ชุมชนได้มีแนวทางในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุกต์ใช้รูปแบบทั้ง ๓ มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้อะไรที่มีอยู่ในสังคมรอบ ๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การศึกษาหรือการเรียนรู้เพื่อจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองนั้นมีอรรถประโยชน์เป็นการจัดสภาพแวดล้อม และปัจจัยที่เกื้อหนุน ทั้งสื่อ แหล่งความรู้ บุคคล สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เรียนฝึกพัฒนาตามความสนใจ

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๘.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. การใช้กิจกรรมพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ หากนำกิจกรรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น ควรปรับหน้าที่ทางภาษา (Functional Language) ให้เหมาะสมกับระดับของกลุ่มตัวอย่าง เช่น พ่อค้าแม่ค้า นักเรียน ครูอาจารย์ เป็นต้น

๒. ควรนำการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นฐานในการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเลือกใช้นโยบายตามสถานการณ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปฏิบัติและเป็นผู้สื่อสารโดยตรงกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศโดยตรง ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในการสื่อสาร และสามารถนำบทสนทนาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓. การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนรู้ในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษในบางด้าน เช่น การสอนหลักไวยากรณ์ เพราะการสอนหลักไวยากรณ์ต้องยึดหลักการอธิบายโครงสร้าง หรือหลักการใช้จากผู้สอน ซึ่งต้องเน้นความจำและความเข้าใจของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

๕.๘.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่นๆ เช่น นักศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก หรือ อาชีพอื่นๆ ที่หลากหลายในจังหวัดบุรีรัมย์

๒. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับรูปแบบการเรียนรู้แบบอื่นๆ เช่น การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นรากฐาน หรือการสอนโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง เป็นต้น

บรรณานุกรม

๑. หนังสือ

นายเมธี อัจฉนาภิตติ. **ค่านิยมเชิงการท่องเที่ยวที่แฝงมากับคอลัมน์ voyage ในนิตยสาร anywhere.**

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๗.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ, **ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.** พิมพ์ครั้งที่ ๒.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต,

๒๕๒๙.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. **การสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม. **ค่านิยม และสภาพแวดล้อมที่พึง**

ประสงค์ของสังคมไทยในสายตาเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,

๒๕๔๙.

๒. บทความ

ชุตีมา นุตยะสกุล. **ปัจจัยการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดลำพญา**

จังหวัดนครปฐม. Dusit Thani College Journal Vol.๑๐ No.๑ (January-June ๒๐๑๖).

ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และ ดร. ธัญภา ชีระมณี. **ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูด**

ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่

ที่ ๑๕, (มีนาคม ๒๕๕๗): ๒,๘๓๙.

ณัฐพร แซ่แห้ว. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเที่ยวจังหวัดกระบี่.**

สารนิพนธ์: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการ

ท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๓.

นงสมร พงษ์พานิช. **การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะ**

วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง

กันยายน ๒๕๕๑. วารสารมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๑๗, ๑: ๘๕ - ๙๗.

_____ . การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง
กันยายน ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๑.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร:
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
๒๕๔๓.

วรพล สุวรรณภูมิ. ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมา
เที่ยวตลาดน้ำคลองสระบัว จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
พิษณุโลก, ๒๕๕๓.

อิสริยา เลหาดีรานนท์. ทักษะของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
ราชบัณฑิตยสถาน. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

๑.๒.๓ รายงานการวิจัย

ชัยยา เปรมภักดิ์. การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอบแบบบรรทัดฐานและการ
สอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๓.

พิมพ์พา หิรัญกิตติ. คำนิยมกับการบริโภคของคนไทย. ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ:
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ๒๕๕๙.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สาขาวิชานิติศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชา. **หลักและทฤษฎีการ
สื่อสาร หน่วยที่ ๑-๘.** พิมพ์ครั้งที่ ๒๐. กรุงเทพมหานคร: ประชุมช่าง, ๒๕๔๖.

๒. ภาษาอังกฤษ

Bartz. *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom*. Virginia: The
center for Applied Linguistic, 1989.

Cambridge. *English Dictionary (For Advanced Learners)*. (Singapore: Cambridge
University Press, 2008.

- MacMillan. **English Dictionary (For Advanced Learners)**. (Malaysia: Printed and Bound, 2007.
- Oxford. **English Dictionary (For Advanced Learners)**. (United Kingdom: Oxford University Press, 2010.
- Tsitsopoulou, Elly. **Conversation Classes in English Teaching Forum**. New York: Oxford University Press, 1992.
- Tribolet, C. **Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence**. American Journal of Education Sciences. (USA: 2012).
- Thurstone, L.L. **Attitude Theory and Measurement**. New York: John Wiley and Sons, 1964.
- Valette, Rebecca. M. **Modern Language Testing**. ๒nd ed. New York: Harcourt Barce Jovanovich, 1967.
- Widdowson, H.G. **Teaching Language as Communication**. Oxford University Press, 1981.
- David K. Berlo. **The Process of Communication**. (New York: Holt, Rinehart and Winston. Inc., 1960.
- Canale M.; & Swain M. **Theoretical Base of Communicative Approaches to second Language Teaching and Testing**. Retrieved December 1st, 2007.

๓. สัมภาษณ์

- สัมภาษณ์ รศ. ดร. เอกฉันท จารุเมธีชน วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒.
- สัมภาษณ์ รศ.วิเชียร ชาบุดรบุญตริก วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒.
- สัมภาษณ์ พระครูสุเมธจันทสิริ,ดร. วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒.
- สัมภาษณ์ ผศ.ดร. รุ่งสุริยา หอมวัน วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒.
- สัมภาษณ์ ผศ.ดร. วีรกาญจน์ กนกกมลเสถ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒.
- สัมภาษณ์ พระมหากฤษิทธิ์ วิริโย ป.ธ.๙ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒.

๔. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**. ๒๕๕๘. (ออนไลน์) แหล่งที่มา: จาก <http://www.positioningmag.com/content/>, สืบค้น เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑.

ความหมายของการสื่อสาร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/๗pattawat๕๕/home/hnwy-kar-reiyn-ru-thi๑/khwam-hmay-khx-nga-rsu-xsa> สืบค้น เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑.

สถาบัน British Council: Thailand. **๕ เหตุผลสำคัญว่าทำไมคุณถึงพูดภาษาอังกฤษไม่ได้สักที!** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.britishcouncil.or.th/english/tips/๕-reasons-why-you-cannot-speak-English> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑.

GotoKnow. **ค่านิยมของสังคม** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/๓๐๒๓๒๕> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://kamonchanok๐๐๑.blogspot.com/p/๒.html> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

หนังสือเรียน + สื่อประกอบการเรียน มหาวิทยาลัยธรรมกาย แคลิฟอร์เนีย. ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับวิถีชีวิต [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://book.dou.us/doku.php?id=sb๑๐๑:๑> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

วิถีชีวิต คือ [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=gooddee&month=๑๒-๐๒-๒๐๑๕&group=๔&gblog=๑๒> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

True ปฏุกปัญญา, **ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๑๔๙๕> สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

จิตวิวัฒน์ สืบเสนาะ, **ชีวิตและวัฒนธรรมไทย** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://jitiwat๑๒๓๔.blogspot.com/p/๑_๔๒๑๓.html สืบค้น เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทความวิจัย

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
The development of English Communication of Tourist Attractive Community in
Buriram Province

นิกร พลเยี่ยม

วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Olechoi6@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ 2) ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ คือ ไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเขินอายไม่กล้าออกเสียง ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่รู้ไวยากรณ์ โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2. การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3 รูปแบบ คือ 1 ใช้การดูภาพยนตร์ต่างประเทศ ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยตรงช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบ 2 ฝึกทักษะการสื่อสารโดยการจำลองสถานการณ์ เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ เป็นต้น 3 บัตรคำศัพท์ จัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์ ช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำสนับสนุนให้การฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ

3. การใช้รูปแบบการฝึกภาษาอังกฤษทั้ง 3 มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึงภายใต้สิ่งที่มีอยู่ในสังคมรอบๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น จากประสบการณ์ ผู้นำชุมชน จากศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ก่อเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง

คำสำคัญ: ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ, รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ, ชุมชน, แหล่งท่องเที่ยว

Abstract

A research study on the development of English communication of tourist attractive community in Buriram province which has the objectives of the study as the following: 1) to study the problem of English communication of tourist attractive Community in Buriram Province, 2) to study the patterns of English communication development of tourist attractive community in Buriram province, and 3) to analyze English communication patterns of the tourist attractive community in Buriram province. This research uses a qualitative research model.

The research found that:

1. The problem of speaking English in the community of tourist attraction in Buriram Province is that there is no time to practice speaking English, sticking to the traditional habit, refusing to do things that have never been done because of being embarrassed, unable to pronounce, do not know the English words, doesn't know grammar, grammatical structure, doesn't speak English in everyday life.

2. Three forms of development of English communication: 1) watching foreign movies. The Movies are meaning of learning and developing English communication skills directly, helping the learner to learn by seeing both pictures and sound effects. 2) Practicing communication skills by simulating situations such as giving directions, describing people, speaking for advice, etc. 3) Flashcards categorized into groups of

words that help the learners memorize words into categories, which organizes memory, encourages effective skill in training.

3. By integrating the three English language training styles by self-practice, learning can be continued by spreading language development opportunities evenly under what is available in the society around them, both living and non-living, such as by experience, community leaders from learning centers, etc. With the aim of learning from real experiences in the manner of informal education that does not focus on classroom learning. It creates a variety of learning in the community, which is another thing that will benefit the learning process that allows people in the community to develop their potential from direct experience.

Keywords: Problems on English Communication, Development of English Communication, The patterns on development of English Communication, Communities, Tourist Attractive

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิต เป็นภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพในโลกไร้พรมแดนจึงทำให้ภาษาอังกฤษที่หลายๆ ประเทศให้การยอมรับในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจ ทั้งเรื่องชีวิตประจำวัน วิชาการ เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา รวมทั้งเรื่องธุรกิจด้วย อันเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่างๆ แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการศึกษาที่จำเป็นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ทั้งในรูปของหนังสือ วารสารต่างๆ ตำรา ตลอดจนข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ จนทำให้คนไทยมีโอกาสมีโอกาสมิติดกับชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพราะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากขึ้นในระดับนานาชาติ การใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะวาทะต่างๆ ของภาษาอังกฤษไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องมือสำหรับการศึกษาตลอดถึงการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการและเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพต่างๆ เท่านั้น (นงสมร พงษ์พานิช, ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง กันยายน ๒๕๕๑) ทักษะภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร การต่อรองเพื่อใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจ และที่สำคัญทักษะทางภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการปฏิบัติงานร่วมกันในชีวิตของการทำงานใน

แต่ละวัน นอกจากนี้และการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ถูกต้องนับได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มชนต่างวัฒนธรรม และช่วยให้เราเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนทำให้เราประพาศิตนเองต่อวัฒนธรรมอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย อีกทั้งยังทำให้เราเข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมของเราเพื่อที่จะถ่ายทอดไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่างๆ ที่หลากหลาย (นายเมธี อัจฉาภิกขิต, ๒๕๔๗)

(ณัฐนรี ฤทธิรัตน์ และ ดร. ธัญภา ชีระมณี, มีนาคม ๒๕๕๗) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงานและได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานในหน้าที่ให้ยิ่งขึ้นไป มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาเลย ดังตัวอย่างที่หน่วยงานห้างร้านบริษัท ที่ประกาศรับพนักงาน แต่แนบท้ายด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นั่นก็ก็ต้องมีทักษะการฟังและการพูดเป็นอย่างน้อย ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลหรือพนักงานนั้นๆ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานซึ่งไม่มีใครในโลกแห่งการประกอบอาชีพที่สามารถทำงานคนเดียวได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นการเติมเต็มให้บุคคลมีคุณสมบัติที่สมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตบรรลุเป้าหมายในหน้าที่การงานอีกด้วย

จังหวัดบุรีรัมย์มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายทางประวัติศาสตร์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ที่น่าสนใจของจังหวัดและโซนอีสานใต้ จึงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้หลงใหลเข้ามาศึกษาและเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ทั้งนั้น เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่าการที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า (ชัยยา เปรมภักดิ์, ๒๕๔๓) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งรุ่นปู่รุ่นย่า รุ่นพ่อรุ่นแม่ พี่ป้า น้าอา รวมถึงคนไทยก่อนประเทศต่างก็ได้เรียนภาษาอังกฤษที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนพูดเป็น แต่เน้นไวยากรณ์ และคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนฟังไม่ทันและพูดไม่ได้

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการสื่อสารที่มีมานาน และกระจายไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามจังหวัดในประเทศไทย หนึ่งในนั้น คือ บุรีรัมย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของประชาชนในท้องถิ่นหรือในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งเป็นผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารให้ดียิ่งยิ่งขึ้นไป โดยการศึกษาถึงสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล

ต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และหาแนวทางส่งเสริมการสื่อสารของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๓. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัย เอกสาร (Documentary Research) เพื่อประมวลองค์ความรู้ ศึกษาแนวคิด หลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดทั้งงานวิจัยที่มีผู้รู้ได้ศึกษาไว้ รวมถึงการเก็บข้อมูลเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อย เป็นต้น

ในส่วนของ การวิจัยในภาคสนามเพื่อพัฒนาองค์ความรู้แบบในการนำมาพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยในลักษณะของการวิจัยใน ภาคสนาม (Field Study) โดยดำเนินการใน ๖ ลักษณะ คือ

- (๑) ศึกษารวบรวมเอกสาร ชุดความรู้ แบบฝึกและความเป็นมาเกี่ยวกับแนวคิด หลักการการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- (๒) การศึกษากระบวนการพัฒนากิจกรรม ปัจจัยเกื้อกูลต่อการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
- (๓) การบูรณาการรูปแบบ ชุดความรู้ แบบฝึกการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- (๔) การพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านทักษะการสื่อสาร เช่น การพูดและการฟัง การอ่านและการเขียน โดยใช้การวิเคราะห์จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในระดับชุมชน
- (๕) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒ ชุมชน ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบวันและเวลาที่ กำหนดไว้

(๖) จัดทำผลสรุปจากการวิจัยและประมวลองค์ความรู้และข้อคิดเกี่ยวกับการพัฒนา การสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับชุมชนแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนนำไปสู่การสรุปผล

สรุปผลการวิจัย

๑. สภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษก็ไม่ใช้ภาษาราชการของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ชำซ้อสนับสน ค่ำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ ๑. การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ชี้แจงฝึกฝน ไม่ซ้อมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมอเป็นประจำจะทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ๒. การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเกิดจากการชินอายุ ไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง กลัวออกเสียงผิด ๓. การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้อังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งระยะเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมีการดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว ๔. การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย ๕. การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวัน หรือในชีวิตประจำวัน ห่างหายจากการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานาน ๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้างแบบงูๆ ปลา ๆ พูดแบบง่าย ๆ แค่นี้ก็พอ ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมาก สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ทำงานและบ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมื่อไทย ถ้ามเส้นทาง ถ้ามเรื่องสถานที่ เป็นต้น การที่คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเท่านั้น สิ่งสำคัญ คือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้คล่องแคล่ว หรือไม่ได้เลย และบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูดติดขัด หรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออกและบางครั้งไม่เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึง

การไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์อย่างจำกัด และการไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้นๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะ ทักษะ หรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างมาก

๒. รูปแบบการพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษของชุมชน สามารถสร้างรูปแบบในการพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษ ๓ รูปแบบ แบบที่ ๑ ใช้การดูภาพยนตร์ต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็จะเป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่นามธรรมยังสามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น แบบที่ ๒ ใช้การจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อเชื่อเชียว (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แบบที่ ๓ ใช้บัตรคำศัพท์ที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวด ทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม การใช้บัตรคำศัพท์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านดีขึ้น คล่องขึ้น ไม่อ่านตะกุกตะกัก จนพัฒนาไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ภาษาอังกฤษได้ออกคล่องยิ่งขึ้น

๓. วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุคที่ใช้รูปแบบทั้ง ๓ มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้อะไรที่มีอยู่ในสังคมรอบ ๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น จากประสบการณ์ ผู้นำชุมชน จากศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง

อภิปรายผลการวิจัย

๑. ปัญหาสำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษ คือ ไม่มั่นใจกลัวพูดผิด ใช้เวลานานในการคิดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงเรียงเป็นภาษาอังกฤษ ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, อาย, เขิน และกลัวพูดติดขัด ตะกุกตะกัก ปัญหาด้านไม่มั่นใจกลัวพูดผิด จนมีผลทำให้เกิดความอาย, เขิน โดยปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากตัวกลุ่มตัวอย่างเอง เช่น รู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ คิดคำศัพท์ไม่ออก ทำให้ขาดความมั่นใจ และรู้สึกกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ กลัวว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตัวเองต้องการจะสื่อ ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับตนเองที่มาจากความสามารถในการใช้ภาษา และความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศให้เข้าใจได้ เมื่อมีปัญหาด้านการใช้ภาษา ทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ภาษาอังกฤษไม่เกิดการพัฒนา

๒. รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความหลากหลาย ทั้งการฝึกจากการดูภาพยนตร์ การใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้บัตรคำศัพท์เป็นแนวทางในการได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เป็นผู้ปฏิบัติ และเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาพฤติกรรมและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับคนอื่นๆ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง จากการสังเกตการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจและมีความตั้งใจในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง ซึ่งสัมผัสและจับต้องได้

๓. การจัดให้มีเรียนรู้ที่เกื้อหนุนให้ชุมชนได้มีแนวทางในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุคที่ใช้รูปแบบทั้ง ๓ มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้อะไรที่มีอยู่ในสังคมรอบ ๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การศึกษาหรือการเรียนรู้เพื่อจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองนั้นมีอรรถยาคัยเป็นการจัดสภาพแวดล้อม และปัจจัยที่เกื้อหนุน ทั้งสื่อ แหล่งความรู้ บุคคล สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เรียนฝึกพัฒนาตามความสนใจ

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑.๑ การใช้กิจกรรมพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ หากนำกิจกรรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น ควรปรับหน้าที่ทางภาษา (Functional Language) ให้เหมาะกับระดับของกลุ่มตัวอย่าง เช่น พ่อค้าแม่ค้า นักเรียน ครูอาจารย์ เป็นต้น

๑.๒ ควรนำการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นฐานในการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเลือกใช้เนื้อหาตามสถานการณ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปฏิบัติและเป็นผู้สื่อสารโดยตรงกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศโดยตรง ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในการสื่อสาร และสามารถนำบทสนทนาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๑.๓ การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนรู้ในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษในบางด้าน เช่น การสอนหลักไวยากรณ์ เพราะการสอนหลักไวยากรณ์ต้องยึดหลักการอธิบายโครงสร้าง หรือหลักการใช้จากผู้สอน ซึ่งต้องเน้นความจำและความเข้าใจของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

๒. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรมีการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่นๆ เช่น นักศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก หรือ อาชีพอื่นๆ ที่หลากหลายในจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๒ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับรูปแบบการเรียนรู้แบบอื่นๆ เช่น การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นรากฐาน หรือการสอนโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

นายเมธี อัจฉนาภิตติ. (๒๕๔๗). คำนิยมเชิงการท่องเที่ยวที่แฝงมากับคอลัมน์ voyage ในนิตยสาร anywhere. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และ ดร. ธัญภา ชีระมณี. (มีนาคม ๒๕๕๗). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการเสนองานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ ๑๕.

นางสมร พงษ์พานิช. (ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง กันยายน ๒๕๕๑). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. วารสารมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ๑๗, ๑: ๘๕ – ๙๗.

ชัยยา เปรมภักดิ์. (๒๕๔๓). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอบแบบบรรทัดฐานและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก ข

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

๑) กิจกรรมกรรมด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา

สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาดูรวมการเข้ากับรายวิชาการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ รายวิชาเทคนิคการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและในสาขาวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้ เช่น การฟังการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

๒) กิจกรรมด้านวิชาการ

สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการร่วมกับโครงการอบรมภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อการเก็บข้อมูล เป็นต้น

ภาคผนวก ค
ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางไว้	การดำเนินการ	ผลที่ได้
๑. ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์	การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวกับปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์	ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ รายงานการวิจัย เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ รูปแบบ แบบฝึกหัด ภาษาอังกฤษ และปัญหาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆโดยอาศัยแนวคิดที่เกี่ยวกับหลักในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์	ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษรวมถึงเสนอรูปแบบมาพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์	ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานการวิจัย เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ รูปแบบ แบบฝึกหัด ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ	ทราบถึงรูปแบบกระบวนการ แนวคิดที่จะนำมาพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางไว้	การดำเนินการ	ผลที่ได้
<p>๓. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>ลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูล</p>	<p>ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานการวิจัย เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ รูปแบบ แบบฝึกหัด ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ นำมาวิเคราะห์แต่ละรูปแบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ถึงกระบวนการรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ</p>	<p>ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาและกิจกรรมด้านวิชาการ</p>

ภาคผนวก ง
หนังสือราชการ

หนังสือราชการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

โทรศัพท์ ๐ ๔๔๖๓ ๗๒๕๖

ที่ ศธ ๖๑๔๘/ ๖๑

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร รศ.ดร.เอกฉัท จารุเมธีชน

เนื่องด้วย **นายนิกร** นามสกุล **พลเยี่ยม** อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สังกัดคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ให้ดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “**การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์**” ทุนอุดหนุนการวิจัย จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รหัส MCU RS ๖๑๐๗๖๑๐๐๑ โดยผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการค้นคว้าวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ต่อ Key Informants ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ในการนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการทำงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย ตามแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด ที่แนบมาพร้อมบันทึกนี้แล้ว หวังว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

(พระศรีปริยัติธาดา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

โทรศัพท์ ๐ ๔๔๖๓ ๗๒๕๖

ที่ ศธ ๖๑๔๘/ ๖๑

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร รศ.วิเชียร ชาบุตรบุญทริก

เนื่องด้วย นายนิกร นามสกุล พลเยี่ยม อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สังกัดคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ให้ดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์” ทุนอุดหนุนการวิจัย จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รหัส MCU RS ๖๑๐๗๖๑๐๐๑ โดยผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการค้นคว้าวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ต่อ Key Informants ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ในการนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการทำงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย ตามแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด ที่แนบมาพร้อมบันทึกนี้แล้ว หวังว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออัญมโทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

(พระศรีปริยัติธาดา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

โทรศัพท์ ๐ ๔๔๖๓ ๗๒๕๖

ที่ ศธ ๖๑๔๘/ ๖๑

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ผศ.ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเศศ

เนื่องด้วย นายนิกร นามสกุล พลเยี่ยม อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สังกัดคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ให้ดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์” ทุนอุดหนุนการวิจัย จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รหัส MCU RS ๖๑๐๗๖๑๐๐๑ โดยผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการค้นคว้าวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ต่อ Key Informants ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ในการนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการทำงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย ตามแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด ที่แนบมาพร้อมบันทึกนี้แล้ว หวังว่า จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

(พระศรีปริยัติธาดา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

เรื่อง “การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์”

คำชี้แจงแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนายนิกร พลเยี่ยม วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ๒) เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ และ ๓) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ ๔ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นทั่วไป

ขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลา เอื้อเฟื้อข้อมูลเป็นอย่างดี

นายนิกร พลเยี่ยม
วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด
๒. เพื่อวิเคราะห์จากแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๓. เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์คุณภาพในการเก็บข้อมูล
๔. เพื่อการวิเคราะห์จากรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

ลักษณะที่ต้องการวัด

แบบสัมภาษณ์ การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีลักษณะที่ต้องการวัด ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ด้าน : สภาพปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด
๒. ด้าน : การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๓. ด้าน : การวิเคราะห์จากรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๔. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง

- ๑.๑ ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
 บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย.....
 ถนน.....ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์
- โทร. E-mail
- ๑.๒ ระดับการศึกษาสูงสุด.....

๑.๓ สถานที่ทำงานปัจจุบัน

๑.๔ ตำแหน่งปัจจุบัน.....

๑.๕ ระยะเวลาของการดำรงตำแหน่ง.....

จำนวน..... ปี สมัยสถานที่ให้สัมภาษณ์.....

ให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ.

เริ่มเวลา.....น. ถึงเวลา.....น.

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัมภาษณ์

(.....)

...../...../.....

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์ระบุปัญหาสื่อสารภาษาอังกฤษ

๒.๑ ท่านคิดว่าทำไมคนไทยส่วนใหญ่ถึงพูดภาษาอังกฤษไม่ได้

.....

.....

.....

๒.๒ ท่านคิดว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่คนไทยพูดอังกฤษไม่ได้เป็นเพราะนิสัยคนไทยใช่หรือไม่ หรือเป็นเพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๓ รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

๓.๑ ท่านคิดว่า รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษควรมีวิธีอย่างไร

.....

.....

.....
.....

๓.๒ ท่านคิดว่ารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษควรเน้นจุดใดเป็นพิเศษเพื่อให้
ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

.....
.....
.....

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

.....
.....
.....

ภาคผนวก ฉ
ภาพถ่ายกิจกรรมการดำเนินการวิจัย

ภาคผนวก ข
แบบสรุปโครงการวิจัย

แบบสรุปโครงการวิจัย

สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

<p>สัญญาเลขที่ : ว.๐๐๑/๒๕๖๑ (MCU RS ๖๑๐๗๖๑๐๐๑)</p> <p>ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>หัวหน้าโครงการ : นายนิกร พลเยี่ยม</p> <p>วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย</p> <p>โทรศัพท์มือถือ : ๐๙๑-๔๐๘๖๘๕๘</p> <p>E-mail : Olechoi6@gmail.com</p>
<p>ความเป็นมาและความสำคัญ</p> <p>โลกมีภาษาต่างๆ หลายร้อยภาษา ภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนควรจะต้องเรียนรู้ และนำไปใช้ติดต่อสื่อสารกับคนชาวโลก ภาษาที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์ คือภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศถึง ๑,๐๐๐ ล้านคน ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิต เป็นภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพในโลกไร้พรมแดนจึงทำให้ภาษาอังกฤษที่หลายๆ ประเทศให้การยอมรับในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจ ทั้งเรื่องชีวิตประจำวัน วิชาการ เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา รวมทั้งเรื่องธุรกิจด้วย อันเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่างๆ แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการศึกษาที่จำเป็นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ทั้งในรูปแบบของหนังสือ วารสารต่างๆ ตำรา ตลอดจนข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ จนทำให้คนไทยมีโอกาสมีโอกาสนพบปะกับชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพราะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากขึ้นในระดับนานาชาติ การใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะวาทักษะต่างๆ ของภาษาอังกฤษไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องมือสำหรับการศึกษาตลอดถึงการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการและเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพต่างๆ เท่านั้น ทักษะภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร การต่อรองเพื่อใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจ และที่สำคัญทักษะทางภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการปฏิบัติงานร่วมกันในชีวิตของการทำงานในแต่ละวัน นอกจากนี้และการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ถูกตองนับได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มชนต่างวัฒนธรรม และช่วยให้</p>

เราเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดถึงทำให้เราประพุดิตตนเองต่อวัฒนธรรมอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย อีกทั้งยังทำให้เราเข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมของเราเพื่อที่จะถ่ายทอดไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่างๆ ที่หลากหลาย เพราะคงไม่มีใครจะติดต่อสื่อสารและรู้เรื่องได้ดีเท่ากับการพูดภาษาเดียวกัน เคยมีเรื่องเล่ากันเล่นว่าประเทศไทยที่ค้าขายสิงคโปร์ มาเลย์ ฮองกง ไต้หวัน ไม่ได้ก็เพราะว่ามาติดต่อกับประเทศไทยแล้วสื่อสารกันยังไม่ชัดเจนจึงต้องผ่านตัวแทนที่รู้ภาษาดีกว่าเช่นสิงคโปร์ มาเลย์ ฮองกง ไต้หวัน หรือแม้แต่ฟิลิปปินส์ก็ตาม ซึ่งเราจะเห็นว่าประเทศเหล่านั้นล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่อาจคิดได้ว่าเป็นภาษาสากล หลายประเทศประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาของตัวเอง

แน่นอนว่าประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นย่อมทราบดีว่า คนจะเรียนรู้ภาษาให้ซาบซึ้งซึ่งสามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา มีโลกทัศน์กว้างไกล เป็นผู้ใฝ่รู้สามารถคิดอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต^๑ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานในหน้าที่ให้ยิ่งขึ้นไป มากกว่าผู้ที่ไม่มีทักษะทางภาษาเลย ดังตัวอย่างที่หน่วยงานห้างร้านบริษัท ที่ประกาศรับพนักงาน แต่แนบท้ายด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นั่นก็ก็ต้องมีทักษะการฟังและการพูดเป็นอย่างน้อย ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลหรือพนักงานนั้นๆ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานซึ่งไม่มีใครในโลกแห่งการประกอบอาชีพที่สามารถทำงานคนเดียวได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นการเติมเต็มให้บุคคลมีคุณสมบัติที่สมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตบรรลุเป้าหมายในหน้าที่การงานอีกด้วย ทั้งนี้การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารนั้น มีทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยอาศัยทักษะการติดต่อสื่อสาร ๔ ด้าน คือ

๑) การฟัง (Listening) เช่น การฟังบทสนทนาจากคู่สนทนา หรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การฟังในที่ประชุม

๒) การพูด (Speaking) เช่น การสนทนาระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกับพ่อค้าแม่ขาย หรือชาวบ้านในชุมชนแหล่งท่องเที่ยววันนั้นๆ

^๑ อุดุลย์ วิริยเวชกุล. **บันทึกบัณฑิตศึกษา ๒**, (กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๐), หน้า ๔๕.

๓) การอ่าน (Reading) เช่น การอ่านแผนที่ ป้ายต่างๆในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว เพื่ออธิบาย หรือชี้แจงให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้รับรู้และเข้าใจ

๔) การเขียน (Writing) เช่น การเขียนคำศัพท์ หรือคำอธิบายเนื้อหาเชิงอัตลักษณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆแก่ชาวต่างชาติ

จากเหตุผลเหล่านี้เห็นได้ว่าทักษะการสื่อสารทั้ง ๔ ด้าน จำเป็นต้องใช้ควบคู่กันในการสื่อสาร เพราะหากขาดทักษะด้านใดด้านหนึ่งไปจะส่งผลให้การติดต่อสื่อสารนั้นไม่มีประสิทธิภาพ และอาจลดความน่าเชื่อถือลงต่อภาพลักษณ์ต่างๆในระดับประเทศหรือระดับโลกตามมา เช่น การท่องเที่ยว หรือการทำธุรกิจติดต่อสื่อสาร จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพทางด้านภาษาให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ ทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อการเล่าเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต อันเนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ มีการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลายจึงคิดให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกน่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับการที่เราเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อแม่ พี่เลี้ยง เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องท่องศัพท์ แพล หรือ รู้หลักไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น คงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้น

การสอนทักษะการพูดและการฟังจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และผู้สอนอันเป็นต้นแบบจะต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด มิฉะนั้นแล้วจะเข้าลักษณะแม่ปูสอนลูกให้เดินให้ตรง ในเรื่องนี้ปัจจุบันแม้จะแก้ได้บ้างโดยอาศัยเทคโนโลยี ที่บันทึกเสียงการพูดคุย การออกเสียงที่ถูกต้องไว้ แล้วก็ตาม แต่การแสดงความรู้สึก แสดงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องนั้นก็ยังคงต้องใช้เจ้าของภาษามาเป็นผู้สอนถึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้เร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด คนไทยจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา แต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ไม่ว่าจะเป็นพ่อค้าแม่ขาย เด็กนักเรียน นิสิตนักศึกษา รวมทั้งคนในวัยทำงานด้วย จนทำให้ขาดความเชื่อมั่น ท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นไป

การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆนี้ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องฟังรู้เรื่องก่อนแล้วจึงจะทำให้สามารถพูดโต้ตอบได้ หรือพูดได้ พูดเป็น หรือใช้เป็น และเป็นประโยชน์ โดยจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตนเองและมั่นใจในการพูดเพื่อการสื่อสารตลอดจนสามารถนำความรู้

ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากการโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันก็ควรรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็ต้องมีการประเมินที่ได้ยินได้ฟังมาจากการวิเคราะห์สังเคราะห์อีกทีหนึ่ง จึงถือว่าสุดยอดในการเรียนรู้ทางภาษา

จากการที่ประเทศไทยกำลังประสบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ตามเศรษฐกิจกระแสโลก และวิกฤติการเมือง การเรียนรู้ภาษาให้แตกฉานก็เป็นการช่วยบรรเทาภาวะทางเศรษฐกิจในขณะนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เพิ่มความรุนแรงอย่างมากในปัจจุบัน เพราะในแต่ละประเทศต่างเล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมดังกล่าวที่จะสามารถสร้างงานและสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราเข้าสู่ประเทศ โดยในปัจจุบันการเดินทางการท่องเที่ยวได้ขยายวงกว้างออกไปและได้พัฒนาจนกลายเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมาก และยังมีแนวโน้มจะทวีความสำคัญมากขึ้นในอนาคต อันเนื่องมาจากที่รัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ การเข้าใจเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะทำให้การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยดีขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจให้เข้ามาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพ น่าจะมีส่วนส่งเสริม ช่วยเหลือประเทศในแง่นี้ได้

การสื่อสารภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะเป็นภาษาสากล ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ การพูดเป็นทักษะ ที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำ โดยเฉพาะเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จำเป็นต่อการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ด้านค่านิยม วิถีชีวิต และเจตคติ นอกเหนือจากการ กล่าวต้อนรับ และการสนทนาทักทายในชีวิตประจำวัน^๒ แต่จากผลการจัดอันดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย โดยสถาบัน EF Education First (องค์กรนานาชาติที่เชี่ยวชาญเรื่องการฝึกอบรมภาษา การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาเชิงวิชาการและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ลำดับที่ ๕๖ จากจำนวน ๗๒ ประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางด้านทักษะทางภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำมาก จึงเป็นปัญหาต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพในเชิงการท่องเที่ยวอย่างเห็นได้ชัด ในด้านทัศนคติการท่องเที่ยวเป็นความคิดความเข้าใจที่จะช่วยประเมินคุณค่าสิ่งต่างๆของบุคคล ซึ่งเกิดจากความรู้อะประสบการณ์เป็นตัวแปรสำคัญที่จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม การให้ความรู้สร้าง

^๒ ยุพภรณ์ พิริยศิลป์, ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น, ๒๕๕๗

ประสบการณ์ใหม่ๆ สร้างความประทับใจ สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่เหมาะสมได้ ทัศนคติที่ไม่เหมาะสมนี้เป็นตัวแปรสำคัญในการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวและส่วนสำคัญในการสร้างผลกระทบจากการท่องเที่ยวตามมา และในด้านค่านิยม ถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือสิ่งอื่นใดก็ตามที่เป็นตัวกำกับหรือควบคุมพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมนั้นๆ ดังนั้น การท่องเที่ยวจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกับค่านิยมเป็นสำคัญ นั่นคือ ค่านิยมเกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นด้วยวิธีที่มีมาตรฐาน ซึ่งบุคคลหรือนักท่องเที่ยวจะถูกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุค่านิยม^๓

บุรีรัมย์เป็นเมืองแห่งความรื่นรมย์ตามความหมายของชื่อเมืองที่น่าอยู่สำหรับคนในท้องถิ่นและเป็นเมืองที่น่ามาเยือนสำหรับคนต่างถิ่น เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญน่าเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งโบราณสถานศิลปะแบบขอมโบราณที่มีอยู่มากมายกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้งจังหวัดอีกทั้งยังเป็นที่ยุ้จักในฐานะเมืองเกษตรกรรมและหัตถกรรมเพราะเป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดีและเป็นแหล่งทอผ้าไหมที่สวยงามและมีชื่อเสียง นอกจากนี้ด้วยสภาพพื้นที่ตั้งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านจึงทำให้มีความหลากหลายของเชื้อชาติซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายของประเพณีวัฒนธรรมจนทำให้ เป็นที่ยุ้จักโดยทั่วไปตั้งคำขวัญของจังหวัดที่ว่า “เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม” เมืองปราสาทหินในเขตจังหวัดบุรีรัมย์มากมีไปด้วย ปราสาทหินใหญ่น้อย อันหมายถึงความรุ่งเรืองมาแต่ครั้งอดีต ซึ่งตรงจุดนี้เอง การท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์จึงเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ เช่น ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ เขาค้อ เขาลายบัว เขาค้อ เขากระโดง เหล่านี้คือแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ตลอดจนเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม อันสะท้อนถึงค่านิยม วิถีชีวิต และเจตคติอันดีงามของชาวบุรีรัมย์ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

ดังจะเห็นได้ว่า จังหวัดบุรีรัมย์มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายทางประวัติศาสตร์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ที่น่าสนใจของจังหวัดและโซนอีสานใต้ จึงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้หลั่งไหลเข้ามาศึกษาและเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ทั้งนั้น เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งรุ่นปู่รุ่นย่า รุ่นพ่อรุ่นแม่ พี่ป้า น้าอา รวมถึงคนไทยก่อนประเทศต่างก็

^๓ พิมพ์พา หิริญกิตติ, *ค่านิยมกับการบริโภคของคนไทย*, ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ๒๕๕๙, หน้า ๑.

ได้เรียนภาษาอังกฤษที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนพูดเป็น แต่เน้นไวยากรณ์ และคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนฟังไม่ทันและพูดไม่ได้

เพื่อเป็นการสื่อให้เห็นถึงค่านิยม วิถีชีวิต และเจตคติอันดีงามที่มีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ ตลอดจนสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดและประเทศชาติโดยรวม ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการสื่อสารที่มีมานาน และกระจายไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามจังหวัดในประเทศไทย หนึ่งในนั้น คือ บุรีรัมย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของประชาชนในท้องถิ่นหรือในสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งเป็นผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้นไป โดยการศึกษาถึงสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการสื่อสารภาษาอังกฤษ และหาแนวทางส่งเสริมการสื่อสารของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์โครงการ

๑. ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. ศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
๓. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

ผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์” ได้ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย และสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามประเด็นดังต่อไปนี้

ผลผลิต (Output)

๑. สภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาราชการของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ช้าซ้อนสับสน คำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ ๑. การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ชี้แจงฝึกฝน ไม่ซ้อมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมอเป็นประจำจะทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ๒. การยึดติด

กับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเกิดจากการชินอายุ ไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง กลัวออกเสียงผิด ๓. การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้อังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งระยะเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมีการดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว ๔. การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้างแกรมมาร์ (Grammatical Structure) แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย ๕. การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวัน หรือในชีวิตประจำวัน ห่างหายจากการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานาน นาน ๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้างแบบงูๆ ปลา ๆ พูดแบบง่าย ๆ แค่นี้ก็พอ ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมาก สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ทำงานและบ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมื่อไทย ถ้ามเส้นทาง ถ้ามเรื่องสถานที่ เป็นต้น การที่คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเท่านั้น สิ่งสำคัญ คือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้คล่องแคล่ว หรือไม่ได้เลย และบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูดติดขัด หรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออกและบางครั้งไม่เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์อย่างจำกัด และการไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้นๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะ ทักษะ หรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ การสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างมาก

๒. รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด

บุรีรัมย์

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชน สามารถสร้างรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ๓ รูปแบบ แบบที่ ๑ ใช้การดูภาพยนตร์ต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้

ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็เป็ภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่นวนคิดที่เป็นนามธรรมยังสามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น แบบที่ ๒ ใช้การจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อขอเชิญ (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แบบที่ ๓ ใช้บัตรคำศัพท์ที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวด ทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม การใช้บัตรคำศัพท์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านดีขึ้น คล่องขึ้น ไม่อ่านตะกุกตะกัก จนพัฒนาไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ภาษาอังกฤษได้สอดคล้องยิ่งขึ้น

๓. วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์

การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุกต์ใช้รูปแบบทั้ง ๓ มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้อะไรที่มีอยู่ในสังคมรอบ ๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น จากประสบการณ์ ผู้นำชุมชน จากศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง ๓ แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง

ผลลัพธ์ (Outcome)

๑. การจัดการ (Management) ผู้สอนที่จัดการเนื้อหาในการนำมาพัฒนาทักษะการสื่อสาร

<p>ภาษาอังกฤษต้องมีการจัดระบบและการจัดกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่ดี</p> <p>๒. การเพิ่มพูนความรู้ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าแม่ค้าในชุมชน ภายหลังจากการสัมภาษณ์และแนะนำวิธีการในการเพิ่มพูนทักษะการใช้และการเรียนภาษาอังกฤษก็ไม่มีเวลา โอกาสในการจัดการทบทวนเนื้อหาความรู้ที่ตนเองได้รับมาอีก</p> <p>ผลกระทบจากงานวิจัย (Impact)</p> <p>๑. ต้นทุนน้อย การวางแผน การเตรียมเนื้อหาในการสัมภาษณ์ แนะนำแนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษ รวมทั้งการออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนที่จะนำมาใช้ในศูนย์ฯ ใช้งบประมาณจำนวนไม่มาก</p> <p>๒. รูปแบบที่ใช้ในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้กับทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะวิชาสอนภาษาอังกฤษ</p>
<p>การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์</p> <p>๑) กิจกรรมกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษา</p> <p>สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาบูรณาการเข้ากับรายวิชาการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ รายวิชาเทคนิคการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและในสาขาวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้ เช่น การฟังการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นต้น</p> <p>๒) กิจกรรมด้านวิชาการ</p> <p>สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการร่วมกับโครงการอบรมภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อการเก็บข้อมูล เป็นต้น</p>
<p>การประชาสัมพันธ์</p> <p>กำลังดำเนินการตีพิมพ์บทความวิจัยลงในวารสาร TCI และเผยแพร่</p>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายนิกร พลเยี่ยม
วัน/เดือน/ปีเกิด	๒๕ เมษายน ๒๕๓๒
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	๒๗๖ หมู่ ๖ ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ) ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม) ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำและรับผิดชอบหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผลงานทางวิชาการ งานวิจัย	นิกร พลเยี่ยม. การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.

บทความทางวิชาการ

นิกร พลเยี่ยม. การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์. The development of English communication of tourist attractive community in Buriram province. วารสารวิชาการ มจร. วส. บุรีรัมย์, ๒๕๖๓.